

Radosna vijest

MISIJSKI LIST

Mi smo glas koji viče u pustinji

Povjerenje u Božju providnost

Posvećena župna crkva u Kisongu

Apostolat molitve

Molimo za Svetog Oca da, ispunjavajući svoje poslanje, uz pomoć Duha Svetoga i dalje prati povjereno mu stado.

Sadržaj

Uvodnik	Pouzdanje kao put svetosti.....	3
U središtu	Sveta Terezija od Djeteta Isusa i Svetog Lica	4
Iz života naših misionara	Mi smo glas koji viče u pustinji.....	7
	Povjerenje u Božju providnost.....	8
	Posvećena župna crkva u Kisongu	10
Intervju	„Žetva je velika a poslenika malo...“	12
Apostolat molitve	Apostolat molitve za studeni	14
Aktualnosti	Proslava Svjetskog dana misija.....	15
	Misijska nedjelja u Novom Travniku	15
	U Kući „Navještenje“ otvorena misijska izložba za Haiti	16
	Misijska nedjelja u crkvi na otvorenome u Španskom	17
	Seminar za animatore i suradnike misijskih skupina.....	17
	Milijun djece moli Kronicu.....	18
Životni put jednog misionara	Vaša pisma - moje želje.....	19
Svi su misionari	Zajednica „Arka“ – „Korablja“	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarín, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR632360001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Pouzdanje kao put svetosti

s. Ivana Margarin

Pouzdanje i ništa osim pouzdanja mora nas dovesti do Ljubavi“, prva je rečenica u novoj apostolskoj pobudnici koju je napisao papa Franjo povodom 150. obljetnice rođenja svete Terezije od Djeteta Isusa i Svetog Lica. Već samo ta jedna rečenica otkriva nam preobilje duhovne baštine te svete, crkvene naučiteljice, zaštitnice misija i UNESCO-ove osobe svjetske baštine, koju vole i nekršćani, kao i nevjernici. Isto tako ukazuje nam i siguran put prema svetosti života, o kojoj osobito promišljamo u mjesecu studenome, obilježenu svetkovinom Svih svetih i Dušnim danom.

Sveta Mala Terezija svojim ispunjenim, predanim, ostvarenim, ali i kratkim životom (živjela je svega dvadeset i četiri godine) svjedoči nam da je svetost ostvariva i dohvatljiva u svakodnevicu, u običnosti, ali jedino tako da nam, kao što je bilo njoj, na usnama uvijek bude ime Isusovo kao čin ljubavi (usp. Apostolska pobudnica *C'est la confiance*, br. 7). Razvijajući trajan odnos s Bogom, koji se temelji na ljubavi i pouzdanju u njegovu neizmjernu dobrotu prema svakom čovjeku, oslobađamo se navezanosti na ovaj svijet, postajemo sve neovisniji o

materijalnim sigurnostima te u nama raste nada u bolje sutra bez obzira na crnilo koje se pokušava nadviti nad svijetom. „Pouzdanje je ono što nas dovodi do ljubavi i tako nas oslobađa straha. Pouzdanje nam pomaže da prestanemo gledati na sebe i omogućuje nam da u Božje ruke stavimo sve ono što on jedini može dovršiti.“ (Br. 45.)

Život u Božjoj prisutnosti i predan u njegove ruke svet je život i onaj tko tako živi želi tim putem povesti sve ljude. Zbog te je želje i žarke molitve sv. Mala Terezija zaštitnica misija, jer je unatoč klauzurnom životu sve ljude svojim molitvama privodila Božjoj ljubavi. Biti misionar, biti svjedok Boga živoga zadaća je i obveza svakog krštenika. Svatko može biti misionar u sredini u kojoj se nalazi, privodeći Bogu one na koje nailazi, a svojim molitvama snažiti misionarke i misionare u dalekim krajevima svijeta.

Neka nam zagovor sv. Male Terezije i svih svetih pomogne da težimo svetosti života malim, ustrajnim koracima u onim okolnostima u kojima se nalazimo, da bismo jednog dana uživali u promatranju Božjeg lica.

Snažna misionarska duša, velika svetica i
UNESCO-ova osoba svjetske baštine

Sveta Terezija od Djeteta Isusa i Svetog Lica

Ilustracija: Dario Kukić

Papa Franjo 15. listopada 2023. godine objavio je apostolsku pobudnicu *C'est la confiance*. Dokument u čast 150. obljetnice rođenja svete Terezije od Djeteta Isusa i Svetog Lica govori o Božjoj milosrdnoj ljubavi, a temelji se na životnoj priči mlade časne sestre, francuske karmelićanke.

„Pouzdanje i ništa osim pouzdanja mora nas dovesti do Ljubavi.“

Tako glasi prva rečenica apostolske pobudnice i nakon toga papa Franjo obrađuje 53 teme, u kojima otkriva kako je pouzdanje svetu Tereziju vodilo na putu svetosti i učinilo da postane crkvena naučiteljica.

Izdvojiti ćemo dio teksta apostolske pobudnice *C'est la confiance* o sv. Tereziji Mariji od Djeteta Isusa i Svetog Lica, koju je preveo fra Tomislav Pervan. Neka nam to bude poticaj za život i zahvalnost što smo Božji.

3. Pouzdanje je ono što nas svakodnevno održava i osposobit će nas da stanemo pred Gospodina u dan kada nas pozove k sebi: „U večer ovoga života pojavit ću se pred tobom praznih ruku jer ne tražim od tebe, Gospodine, da nabrajaš moja djela. Sva je naša pravednost uprljana u tvojim očima. Želim, dakle, u tom trenutku biti obučena u tvoju vlastitu Pravdu i od Tvoje ljubavi primiti tebe u svoj vječni posjed.“

Isus za druge

7. U imenu koje je Terezija izabrala kao redovnica Isus se ističe kao Dijete koje očituje otajstvo utjelovljenja i sveto lice onoga koji je sebe potpuno predao na križu. Ona je sveta Terezija od Djeteta Isusa i Svetog Lica.

8. Ime Isusovo bilo je neprestano na njezinim usnama, kao čin ljubavi, sve do njezina posljednjeg daha. Također je napisala ove riječi u svojoj sobi: „Isus je moja jedina ljubav.“ Bilo je to njezino tumačenje vrhunske izjave Novog zavjeta: „Bog je ljubav“ (1 Iv 4, 8. 16).

Misionarska duša

9. Kao i svaki autentični susret s Kristom, to iskustvo vjere pozvalo ju je na misioniranje. Terezija bi mogla definirati svoje poslanje ovim riječima: „Htjela bih činiti na nebu isto što činim i sada na zemlji: ljubiti Isusa i učiniti da bude ljubljeno.“ Napisala je da je ušla u karmel „da bi spasila duše“. Jednom riječju, svoje posvećenje Bogu nije promatrala odvojeno od težnje za dobrom svoje braće i sestara. Dijelila je milosrdnu Očevu ljubav prema njegovu grješnom sinu i ljubav Dobrog Pastira prema izgubljenim, zalutalim i ra-

njenim ovcama. Zbog toga je Terezija zaštitnica misija i uzor evangelizacije.

10. Posljednje stranice njezine *Povijesti jedne duše* misionarska su oporuka. One izražavaju njezino prihvaćanje činjenice da se evangelizacija odvija privlačnošću, a ne prisilom ili prozelitizmom. Vrijedno je pročitati njezine vlastite riječi u vezi s tim: „Povuci me, trčat ćemo za tobom u mirisu tvojih pomasti. O Isuse! Nije niti potrebno reći: Kad privlačiš mene, privlači i duše koje volim! Ova je jednostavna izjava: 'privlači mene' dovoljna. Razumijem, Gospodine, da, kada duša dopusti da ju zanese miris tvojih pomasti, ne može trčati sama; sve duše koje ona ljubi bivaju povučene u njezinu pratnju; to se radi bez prisile i bez napora, to je prirodna posljedica njezine privučenosti Tobom. Kao što bujica, naglo se rušeći u ocean, povlači za sobom sve što naiđe na svom putu, tako, o Isuse, duša koja zaranja u bezobalni ocean tvoje ljubavi, povlači sa sobom sva blaga koja posjeduje... Gospodine, ti to znaš, ja nemam nikakva drugog blaga osim duša koje si ti htio sjediniti s mojom.“

Mali put pouzdanja i ljubavi

14. Jedan od najvažnijih Terezijinih uvida za dobrobit cijelog Božjeg naroda je njezin „mali put“, put pouzdanja i ljubavi, poznat i kao put duhovnog djetinjstva. Svatko može slijediti taj put, bez obzira na godine ili položaj u životu. To je put koji Otac Nebeski otkriva malenima (usp. Mt 11, 25).

15. U *Povijesti jedne duše* Terezija govori kako je otkrila taj mali put: „Mogu, dakle, unatoč svojoj malenosti, težiti prema svetosti. Nemoguće mi je odrastati, pa se moram nositi sa samom sobom ovakvom kakva jesam, sa svim svojim nesavršenostima. Ali želim

potražiti način da odem u nebo malim putem, putem koji je vrlo izravan, vrlo kratak i potpuno nov put.“

16. Da bi taj put opisala, koristi se slikom dizala: „Dizalo koji me mora podići u nebo tvoje su ruke, o Isuse! A za to nemam potrebe odrastati, nego moram samo ostati mala te to postajati sve više i više.“ Mala, nesposobna da bude sigurna u sebe, a ipak čvrsto sigurna u snagu ljubavi Gospodinovih ruku.

17. To je „slatki put ljubavi“, koji Isus stavlja pred malene i siromašne, pred svakoga. To je put istinske sreće. Umjesto pelagijanskog poimanja svetosti, individualističkoga i elitističkoga, više asketskoga nego mističnoga, koje ponajprije naglašava ljudski trud, Terezija uvijek ističe primat Božjeg djela, njegova dara milosti. Kao rezultat toga mogla je reći: „Medutim, uvijek osjećam isto smjelo pouzdanje da ću postati velika svetica, jer ne računam na svoje zasluge, jer ih nemam, nego se uzdam u onoga koji je sama Krjepost i Svetost. Jedini će me Bog, zadovoljan mojim slabim naporima, uzdići k sebi i učiniti me sveticom, odijevajući me u svoje beskonačne zasluge.“

Onkraj svih zasluga

20. Stoga je najprikladniji stav, ne stavljati u sebe pouzdanje svoga srca, nego u beskrajno milosrđe Boga koji nas bezuvjetno ljubi i koji nam je sve već dao na križu Isusa Krista. Iz tog razloga, Terezija stoga nikada ne koristi izraz, dosta uobičajen u njezino doba: „Postat ću svetica.“

21. Unatoč tome, njezino bezgranično pouzdanje potiče sve koji se osjećaju slabima, ograničenima i grješnima da se uzdignu i preobrazu da bi dosegli sve veće visine. „Kad bi sve slabe i nesavršene duše osjećale ono što osjeća najmanja duša, to jest duša tvoje male Terezije, nitko ne bi očajavao da dosegne vrhunac brda ljubavi. Isus od nas ne traži velika djela, nego jednostavno predanje i zahvalnost.“

Svakodnevno predanje

23. Pouzdanje oko kojega se Terezija trudi ne treba shvatiti u od-

nosu na vlastito posvećenje i otkupljenje. Ono ima cjelovito značenje, koje obuhvaća totalitet konkretnog postojanja i nalazi primjenu u našem svakodnevnom življenju, u kojem nas često napadaju strahovi, želja za ljudskom sigurnošću, potreba da sve imamo pod kontrolom. U tome vidimo važnost njezina poziva na sveto „predanje“.

24. Potpuno pouzdanje koje postaje predanje u ljubavi oslobađa nas opsesivnih kalkulacija, stalne brige za budućnost i strahova koji nam oduzimaju mir. U svojim posljednjim danima Terezija je inzistirala na ovomu: „Mi koji hodimo na putu ljubavi ne bismo trebali razmišljati o patnji koja se može dogoditi u budućnosti; to je nedostatak pouzdanja.“ Ako smo u rukama Oca, koji nas bezgranično ljubi, a to ostaje istina pod svim okolnostima, moći ćemo ići naprijed ma što se dogodilo, a njegov će se plan ljubavi i punine u našim životima ostvariti na ovaj ili na onaj način.

Bit ću ljubav

30. Kao „veća“ od vjere i nade, ljubav nikada neće nestati (usp. 1 Kor 13, 8 – 13). Ona je najveći dar Duha Svetoga i „majka i korijen svih kreposti“.

Milosrđe kao osobni stav ljubavi

31. Povijest jedne duše svjedočanstvo je milosrđa u kojem nam Terezija nudi komentar nove Isusove zapovijedi: „da ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio“ (Iv 15, 12). Isus žeda za tim odgovorom na svoju ljubav. Doista, on se „nije bojao moliti za malo vode od Samarijanke. Bio je žedan. Ali kada je rekao: ‘Daj mi piti’, Stvoritelj svemira je tražio ljubav svoga bijednog stvorenja. Bio je žedan ljubavi.“ Terezija je željela odgovoriti na Isusovu ljubav, ponuditi mu ljubav za ljubav.

Najveća ljubav u vrhunskoj jednostavnosti

35. Na kraju *Povijesti jedne duše* Terezija nas obdaruje svojom posve-

tom kao žrtve paljenice milosrdnoj ljubavi Božjoj. Nakon što se potpuno prepustila djelovanju Duha Svetoga, primila je, tiho i neupadno, obilno izlivanje žive vode: „rijeke, ili bolje rečeno, oceane milosti koji su preplavili moju dušu“. To je tajanstveni mistični život, koji se i bez izvanrednih fenomena nudi svim vjernicima kao svakodnevno iskustvo ljubavi.

36. Terezija je prakticirala milosrđe u malenostima, u najjednostavnijim stvarima svakodnevnog života, i to u društvu Djevice Marije, od koje je naučila da „ljubiti znači dati sve. To je dati svu sebe.“ Dok su propovjednici u to doba često trijumfalistički veličali Marijinu veličinu na način koji je nama stran, Terezija je pokazala, počevši od evandjelja, da je Marija najveća u kraljevstvu nebeskom, jer je najmanja i zadnja (usp. Mt 18,4), najbliža Isusu u njegovu poniženju. Vidjela je da su apokrifni izvještaji, doduše, puni dojmljivih i čudesnih događaja, dok nam evandjelja pokazuju ponizan i siromašan život, koji se živi u jednostavnosti vjere. Sam je Isus htio da Marija bude primjer duše koja ga traži jednostavnom, čistom vjedom. Marija je bila prva koja je živjela „mali put“ u čistoj vjeri i poniznosti. Shodno tomu, Terezija nije oklijevala napisati:

- „Majko, milosti puna, znam u Nazaretu
- Ti si živjela u siromaštvu, i da ništa nisi za sebe tražila.
- Nikakvi zanos, čudesa ili ekstaze
- Nisu uljepšavali tvoj život, o Kraljice izabranih!
- Broj malenih na zemlji uistinu je golem.
- Smiju oni bez drhtanja podići svoje oči prema tebi.
- Jer se tebi svidjelo, neusporediva Majko,
- Ići običnim putem da bi ih vodila u nebo.“

Kiša ruža

42. Nakon stoljeća u kojima su bezbrojni svetci s velikim žarom i rječitošću izražavali svoju želju da „idu u raj“, sveta Terezija je mogla priznati krajnje iskreno: „U to sam vrijeme

imala velike unutarnje kušnje svake vrste, čak do točke da se pitam postoji li doista raj.“ Jednom drugom zgodom je rekla: „Kad pjevam o sreći neba i o vječnom posjedu Boga, ne osjećam u tomu nikakvu radost, jer, jednostavno, pjevam o onomu u što želim vjerovati.“ Što se dogodilo? Da je, naime, više slušala Božji zov, biti u srcu Crkve ljubav, nego sanjati o svojoj vlastitoj sreći.

43. Preobrazba koja se odvijala u njoj omogućila joj je prijeći sa žarke želje za nebom na stalnu, goruću želju za dobrom svih, što je kulminiralo u njezinu snu o nastavku svoje misije ljubavi prema Isusu u nebu te da ga učini ljubljanim na zemlji. Kako je napisala u jednom od svojih posljednjih pisama: „Stvarno računam da neću ostati neaktivna na nebu. Želja mi je i dalje raditi za Crkvu i za duše.“ I upravo je tih dana još izravnije kazala: „Moje nebo bit će na zemlji do kraja svijeta. Da, želim provesti svoje nebo čineći dobro na zemlji.“

44. Tim je riječima Terezija izrazila svoj najsigurniji odgovor na jedinstveni dar koji joj je Gospodin udijelio, izvanredno svjetlo koje je Bog bacao na nju. Na taj je način došla do svoje konačne osobne sinteze evanđelja, one koja je započela s potpunim pouzdanjem i dovršila se potpunim predanjem za dobrobit drugih. Nije imala nikakve dvojbe glede plodotvornosti svoga predanja:

„Mislim na sve dobro koje bih htjela (u)činiti nakon svoje smrti.“ „Bog mi ne bi dao želju da činim dobro na zemlji nakon moje smrti da ju nije htio i ostvariti.“ „Bit će to kao kiša ruža.“

45. Njezin se krug zatvara. „C'est la confiance.“ Pouzdanje je ono koje nas dovodi do ljubavi i tako nas oslobađa od straha. Pouzdanje nam pomaže da prestanemo gledati na sebe i omogućuje nam da u Božje ruke stavimo sve ono što on jedini može dovršiti. Čineći to, dobivamo nemjerljiv izvor ljubavi i energije za traženje dobra svojoj braći i sestrama. I tako, usred patnje svojih posljednjih dana, Terezija je (s)mogla reći: „Računam samo na ljubav.“ Na kraju se samo ljubav računa i isplati. Pouzdanje čini da ruže cvjetaju i izljevaju ih kao izjev preobilja Božje ljubavi. Molimo, dakle, za takvo pouzdanje, kao besplatan i dragocjen dar milosti, da bi se putovi evanđelja otvorili u našim životima.

U srcu evanđelja

52. Od neba do zemlje ostaje i traje pravodobno svjedočanstvo svete Terezije od Djeteta Isusa i Svetog Lica u svoj velebnosti njezina malog puta.

U vremenu koje nas potiče da se usredotočimo na sebe i svoje vlastite interese, Terezija nam pokazuje ljepotu toga da svoj život učinimo darom.

U trenutku u kojem se veličaju najpovršnije potrebe i želje,

ona svjedoči o radikalizmu evanđelja.

U vremenu individualizma ona nas sili da otkrijemo vrijednost ljubavi koja postaje zagovor.

U trenutku kada su ljudska bića opsjednuta veličinom i novim oblicima moći, ona nam ukazuje na mali put.

U vremenu koje odbacuje toliku našu braću i sestre, ona nas uči ljepoti skrbi i odgovornosti jednih za druge.

U trenutku velike kompleksnosti, složenosti, ona nam može pomoći da ponovno otkrijemo značenje jednostavnosti, apsolutni primat ljubavi, povjerenja i predanja te tako odmaknemo legalistički ili moralistički način razmišljanja, koji bi punio kršćanski život pravilima i propisima te tako učinio hladnom radost evanđelja.

U vremenu ravnodušnosti i okupljenošću sobom, Terezija nas nadahnjuje da budemo misionarski učenici, očarani privlačnošću Isusa i evanđelja.

53. Stoljeće i pol nakon rođenja Terezija je življa nego ikada u hodočasničkoj Crkvi, u srcu Božjeg naroda. Ona nas prati na našem hodočasničkom putu, čineći dobro na zemlji, kako je to silno željela. Najljepši znakovi njezine duhovne vitalnosti bezbrojne su „ruže“ koje Terezija nastavlja propisati: milosti koje nam Bog daje po njezinu zagovoru, punu ljubavi, da bi nam bile od pomoći na našem životnom putu.

Molitva pape Franje svetoj Maloj Tereziji:

Draga sveta Terezijo,
Crkva treba zračiti sjajem,
mirisom i radošću evanđelja.
Pošalji nam svoje ruže!
Pomozi nam da budemo poput tebe,
uvijek uvjereni u neizmjernu Božju ljubav prema nama,
tako da možemo slijediti svakoga dana
tvoj „mali put“ svetosti.
Amen.

ARGENTINA
– s. **Samuela Vilenica**

"Možeš li ovaj vikend zajedno sa s. Brendom sudjelovati u misijama mladih?" upitala me provincijska glavarica. Misije mladih? Dosad sam već sudjelovala u nekoliko misija, ali ova bi mogla biti drugačija. Zato sam spremno odgovorila: "Mogu!"

Oko dvije stotine mladih, u dobi od 15 do 30 godina, iz Biskupije Campana-Zarate, 70 km od Buenos Airesa, sudjelovalo je od 30. rujna do 1. listopada u XVII. misijama mladih u malom gradu Matheu pod geslom: "Mi smo glas koji više u pustinji".

Mladi su se počeli okupljati na malom stadionu u Matheu u petak u popodnevnim satima. Ti trenutci bili su određeni samo za njih, da bi svoje srce pripremili za polazak u misije.

Mi smo glas koji više u pustinji

"Crkva je onaj glas koji u pustinji ovog svijeta razglašuje na sve četiri strane poruku onoga koji je ljubav. Znajući da smo ljubljeni, ne možemo šutjeti, jer o nama ovisi hoće li Krist moći doprijeti do svih ljudi da ga mogu upoznati. Jer bez osobnog iskustva Boga u vlastitom životu ne ćete moći radosnu vijest evanđelja prenijeti drugima", rekao je svećenik te večeri na euharistijskom klanjanju.

Četiri svetih zaštitnika i njihove kreposti bili su preporučeni mladima da nasljeđuju njihov primjer i da se utječu njihovu zagovoru za vrijeme misija. To su sv. Josip, sv. Majka Terezija, sv. Ivan Pavao II. i na poseban način bl. Karlo Acutis, čija je relikvija pratila misionare cijelo vrijeme održavanja misija.

Nakon duhovne pripreme mladi su pošli na spavanje u obližnju

školu, gdje su spavali u vrećama za spavanje, a mi smo imale sreću što nam je jedna obitelj otvorila vrata svojeg doma te smo spavale u krevetima.

Svanulo je svježe i prekrasno subotnje jutro. Okupili smo se u velikom domu umirovljenika da bismo podijelili zajednički doručak i dobili praktične smjernice. Prije svega naglasak je stavljen na molitvu prije i nakon posjeta obiteljima, ispravno stajalište prema onima koji nisu raspoloženi primiti misionare ili su druge vjeroispovijesti. Tom prigodom okupljene misionare pozdravio je i mjesni biskup mons. Pedro Maria Laxague, blagoslovivši pritom dom i osoblje koje u njemu djeluje.

Došao je i taj trenutak. Podijeljeni u manje skupine, krenuli smo prema našem odredištu. Uputili smo se prema kapeli sv. Josipa, koja

će biti naša baza tih dana, gdje su nas radosno dočekala djeca i župljani, koji su nam cijelo vrijeme bili na raspolaganju u slučaju bilo kakve potrebe. Bilo je puno pitanja u glavi: "Hoće li nas primiti?" "Što ako nas napadnu psi?" "Hoćemo li se znati vratiti do kapele?"

Dobili smo u ruke plan ulica koje smo trebali posjetiti i uz Božju pomoć krenuli.

Četvrt koja nam je bila dodijeljena prilično je siromašna, pa ljudi nemaju zvono na vratima. Pljeskanjem pokušavamo dozvati domaćine da nam otvore, ali često su nam odgovarali samo psi. Konačno, netko se pojavio na vratima. "Dobar dan. Mi smo misionari iz župe. Ako želite, željeli bismo se s vama zajedno pomoliti na vaše nakane, za bolesnike, za mir u zemlji..." Neki su ljudi ostali ravnodušni, neki su nas primili s veseljem, s nekima smo razgovarali preko ograde, uz neizostavan lavež pasa. Posebno je bio dirljiv susret s mladićima koje smo susreli na ulici i koji su vrlo sramežljivo zamolili ako im možemo dati jednu krunicu. U razgovoru s njima otkrili smo koliko su ranjeni zbog nesređenih obiteljskih situacija i koliko čeznu za Bogom i njegovom ljubavi i milosrđem. Stavila sam im krunicu oko vrata i prekrizila ih blagoslovljenom vodom. U očima su im se zrcalile suze, koje su otkrivale ganuće i pogođenost Božjom prisutnošću.

Prijepodne je brzo prošlo i približilo se vrijeme ručka, da bismo okrepljeni mogli nastaviti naše poslanje.

U poslijepodnevnom satima, moleći *Misijsku krunicu*, krenuli smo pješice po ulicama – otprilike 4 km, da bismo pjesmom i molitvom pokazali svijetu da smo "glas koji više u pustinji".

Nakon naporna i ispunjena dana došlo je vrijeme za počinak. Bila je već ponoć. Tabani su nas žarili od prevaljenih kilometara, a srce je gorjelo, ispunjeno Božjom blizinom.

Nedjelja. Treći dan misija. Spomen sv. Terezije od Djeteta Isusa, zaštitnice misija. Praćena njezinim zagovorom, jedna skupina misionara posjetila je mjesne vatrogasce, a drugi su se uputili u dodijeljenu im četvrt. Ljudi koji su nas primili bili su dirnuti jer, kako su sami rekli, "sam Bog nam je po vama došao u posjet da primimo njegov blagoslov".

U poslijepodnevnom satima u procesiji s Presvetim obišli smo ulice grada, moleći za njegove stanovnike i svjedočeći radost misionara, koji je pozvan naviještati radosnu vijest. Misije su završile svečanim euharistijskim slavljem, koje je predvodio pomoćni biskup mons. Justo Rodríguez Gallego.

Gospodine, po završetku misija, upućujem ti svoju zahvalnu molitvu i zajedno sa sv. Franjom kličem tebi što si me "učinio oruđem svog mira, da donosim ljubav onamo gdje je mržnja, da donosim vjeru onamo gdje je sumnja, nadu gdje je očaj, svjetlo u tmine, radost evanđelja u žalosne kutke ljudskih srdaca". Amen.

HAITI

– s. Liberija Filipović
s. Ana Uložnik

Povjerenje u Božju providnost

Dragi prijatelji Malog Isusa i prijatelji naše misije!

Sve vas srdačno pozdravljamo našim pozdravom: „Živio Mali Isus! Uvijek u našim srcima!”

Ovo je posebna prigoda da vas pozdravimo i da se zajedno s vama divimo kako je lijepo biti sudionik misijskog poslanja Crkve, koja je trajno povezana molitvom i dobrim djelima, a na poseban način u mjesecu listopada, kada obilježavamo Misijsku nedjelju.

mi redovnice služavke Malog Isusa, misionarke u Haitiju, na poseban način doživljavamo brigu Crkve po brizi i ljubavi naših sestara, Prijatelja Malog Isusa i prijatelja misija, koji već niz godina organiziraju dobrotvorne misijske izložbe i druge razne akcije da bi i financijski pomogli naš misijski rad i apostolat naše misije.

Od srca vam svima zahvaljujemo na vašoj molitvi, ljubavi, odricanju, žrtvi i darovima po kojima nas već jedno desetljeće podržavate (10. siječnja sljedeće godine bit će deset godina našeg misijskog djelovanja u Haitiju).

Ovdje susrećemo ljude koji prolaze putem ostavljenosti, odbačenosti, napuštenosti, ljude koji žive u nehumanim životnim uvjetima, ljude koji su više gladni nego siti. Ljudi koji svojoj djeci ne mogu priuštiti ni ono najosnovnije: tanjur riže, školovanje ili potrebno liječenje. Takvima nastojimo biti blizu, ohrabriti ih i pomoći im. Njihove teške

životne situacije zahtijevaju više kršćanskoga i humanog osjećaja. U našem nastojanju da im pružimo što više pomoći nismo nikada bile same. Vi ste, dragi prijatelji misija, bili uz nas. Mi smo ovdje kao motor u koji vi svojom molitvom i svojim donacijama stalno nado-lijevate gorivo, da se ne ugasi i ne prestane raditi. Vi ste i danas otvorili vrata svojeg srca da biste osjetili potrebe i vapaje siromašnog naroda Haitija, da bi njihova teška sudbina postala dio vaše brige. Za-uzvrat svi ste vi svaki dan u našim molitvama i u našem srcu!

Zahtjevnost misijskog poslanja u Haitiju sve je veća jer je situacija iz godine u godinu sve teža. Zadnje dvije godine, nakon ubojstva predsjednika Haitija, sigurnosna, ekonomska i socijalna situacija drastično se pogoršala. Haićani proživljavaju stravične trenutke jer su zbog bandi izloženi svakodnevnim ubojstvima, maltretiranjima, uznemirivanjima, otmicama, pljačkama... U glavnom gradu i u još nekim dijelovima zemlje nema sigurnosti ni u vlastitoj kući, ni na putu na posao ili u školu, ni u bolnici, ni na radnim mjestima, pa ni u crkvi. Svaki dan ljudi su suočeni s problemima koji nadilaze njihovu izdržljivost. Svi i svugdje izloženi su nemilosrdnu teroru bandita. Ali uza sve to njihova prokušana radna postojanošću u vjeri da će dragi Bog i tomu zlu odrediti kraj.

Prošle godine u Haitiju je proglašena humanitarna kriza, a uskoro stižu internacionalne mirovne snage, koje bi trebale uspostaviti mir u zemlji i prekinuti postojeći krug nesigurnosti te osigurati slobodno kretanje ljudi i robe. Od 1. siječnja do 15. kolovoza 2023. ubijeno je najmanje 2439 ljudi, 902 je ozlijeđeno, a 951 osoba je oteta.

U našoj je misiji u mjestu Petit Goave, Bogu hvala, mirno, ali zbog nesigurnosti i riskantna prijevoza iz glavnog grada prema provincijama cijene svega silno su porasle. Zbog ove teške situacije sve je više ljudi koji nam se obraćaju za pomoć. Najviše traže pomoć u hrani, lijekovima, školovanju djece... Teško nam je gledati ljudsku patnju, jer ne možemo pomoći svima koji nam se obraćaju. I školarine i cijene knjiga su porasle. Nekad smo sa 100 eura mogli pokriti osnovno školovanje za cijelu godinu, a sad je već potrebno i više od 200 eura u gradovima, dok je u planinskim, seoskim školama sve jeftinije, ali je i kvaliteta školovanja daleko lošija.

Osim što banditi ugrožavaju sigurnost i slobodno kretanje ljudi, i prirodne katastrofe svake godine pogađaju Haiti: uragani, poplave, potresi... I ove godine u većem dijelu zemlje, a i kod nas, ponovno smo imali velike poplave, koje su odnijele nekoliko ljudskih života, a preživjelima uništile stambene i poslovne prostore, kao i putove, koji su ionako bili jedva prohodni, zatim sve usjeve i sve što su u svojim vrtovima uzgajili za održavanje obitelji, jer većina stanovništva živi od poljoprivrede. Ni u takvoj teškoj situaciji na njihovim licima nema očaja, nego prevladava osmijeh, pun povjerenja u Božju providnost.

Osim teških situacija ove godine u našoj smo misiji u Petit Goave s narodom doživjeli i veliku radost prigodom posvete novoizgrađene župne crkve uznesenja Marijina. Crkva je u onome strašnom potresu 2010. godine bila do temelja srušena. Nakon potresa na temeljima stare, srušene crkve podignut je improviziran prostor, pokriven limom, a zadnjih pet godina, dok je trajala gradnja nove

crkve, misa se slavila u natkrivenu školskom dvorištu.

U ovoj prigodi s vama želimo podijeliti i veliku radost koju osjećamo zbog gradnje Kuće Malog Isusa u našoj misiji. Gradnja, uza sve nevolje i neprilike, polako ide naprijed. Nije lako dovesti materijal iz glavnog grada, ali smo se uvjerile da Malomu Isusu ništa nije nemoguće i da zaista čini čuda. Sad smo u fazi žbukanja unutra i vani te kopanja septičke jame i spremnika za vodu. A zatim slijedi stavljanje keramike, prozora, vrata, električne instalacije i drugo. Vjerujemo da će Mali Isus i dalje bdjeti nad svime.

Još jedna lijepa vijest je da je župnik odmah nakon završetka izgradnje župne crkve krenuo s gradnjom kapele Beatrice, za koju se prije nekoliko godina skupljao novac. Iskopani su temelji, pripremljeni su ručno povezani željezni stupovi, koji se sada učvršćuju i nastavlja se s gradnjom.

Na kraju ovoga našeg prigodnog javljanja još jednom želimo zahvaliti svima vama, dragi prijatelji i podupiratelji našega misijskog djelovanja. HVALA VAM OD SRCA!

Hvala vam što naša haićanska braća i sestre u moru tolikih patnja uza se imaju nas i vas! Hvala vam što vaše kršćansko srce niste zatvorili pred teškom patnjom, sudbinom i tjeskobom haićanskog naroda! Od nas veliko hvala, sa željom da dragi Bog stostruko nagradi vašu darežljivost! Ostanimo ujedineni u molitvi i dobrim djelima i nastavimo neumorno i revno zajednički raditi na širenju Božjeg kraljevstva na zemlji, da bi se i po nama ispunilo misijsko poslanje Crkve.

Vaše zahvalne služavke Malog Isusa, misionarke u Haitiju.

TANZANIJA

– Priča don Ive Šutala o misiji don Velimira Tomića

Posvećena župna crkva u Kisongu

Kisongo, Župa uzvišenja Svetog Križa, Tanzanija

Župu i misiju Kisongo u Tanzaniji, Nadbiskupija Arusha (Aruša), osnovao je nadbiskup Luis Joseph Lebulu 2014. godine odvajanjem od Župe Burka, a kamen temeljac za gradnju nove župne crkve blagoslovio je 17. rujna 2017. Župnik te župe višegodišnji je misionar don Velimir Tomić, iz Gabela Polja, svećenik Mostarsko-duvanjske biskupije, koji u Tanzaniji djeluje već 35 godina. U Kisongu je od 2011. godine, a s njim je više od pet godina (2013. – 2018.) djelovao i hercegovački misionar don Bernard Marijanović, trenutno župnik u Gabela Polju, koji je dao idejni nacrt nove župne crkve u Kisongu, kao i nacrt župne kuće i dječjeg vrtića u

blizini. Župa ukupno broji oko 35 000 stanovnika, od čega je katolika oko 4000, u 600 obitelji. Ima i dvije filijale: Miseyeki i Musa, u kojima se svete mise slave svake nedjelje. To je moguće jer sa župnikom Tomićem u župi djeluje i velečasni Vincent Tendeu, domaći svećenik iz Tanzanije.

Gradnja nove župne crkve

Misionari don Velimir i don Bernard najprije su pastoralno počeli djelovati u maloj, već postojećoj, filijalnoj crkvi u Kisongu, koja je odmah proširena. Plan je razrađen u tri faze: 1. kontejnerski smještaj, 2. gradnja župne kuće i 3. gradnja velike župne crkve. Godine 2014. Kisongo je imenovan župom. Sve je išlo po planu, samo je trebalo dosta vremena, po-

sebno za gradnju nove župne crkve. Kad su isposlovali zemljište, nekoliko su godine živjeli u kontejnerima i gradili župnu kuću te se naposljetku uselili u nju. Don Bernard Marijanović se 2018. vratio u domovinu, a don Velimir Tomić nastavio s gradnjom crkve. Ponajviše uz pomoć raznih hrvatskih i drugih donatora iz svijeta, tijekom šest godina uspio je dovršiti gradnju velebne župne crkve, površine 800 kvadratnih metara, posvećene uzvišenju Svetog Križa.

Posveća

Posvetu oltara i crkve obavio je nadbiskup Isaak Amani 15. rujna ove godine, a istog je dana blagoslovio i špilju Gospe Lurdske u crkvenom dvorištu. Treba ovdje posebno ista-

sko-makarska nadbiskupija. Prvi je od dijecezanskih svećenika iz Splita u Africi, kamo je došao 1972. Tad je u Tanzaniji bilo oko 13 milijuna stanovnika, a danas ih ima više od 64 milijuna. Bio je u šest misija u Tanzaniji, a danas se nalazi u Dakawi, zajedno s don Dražanom Klapežom, koji je u Tanzaniji već 40 godina.

Don Sarić je 1996. u napadu bandita na misiju ranjen te u tijelu i danas nosi 10 olovniha sačma. Doktor su rekli da je blizu kraljeznice i bolje je ne dirati. I tako ostalo do danas. On na sačme i zaboravio. Misionar Božji jači od čelika! Čestitamo, dragi Nikola, jubilarnu godišnjicu! Bog te poživio sa sačmom u tijelu, u zdravlju i veselju!

Misionar don Velimir Tomić rođen je u Vukovaru 8. listopada 1961. Osnovnu školu završio je u Metkoviću, srednju u Čapljini, bogoslovne studije započeo u Splitu, završio u Sarajevu, a za svećenika je zaređen u Mostaru 29. lipnja 1986. Prve dvije godine svećeništva proveo je kao kapelan u Potocima, a onda se javio biskupu Žaniću sa željom da bude misionar u Africi. U Tanzaniju je stigao 20. listopada 1988. i odmah počeo učiti afrički jezik svahili. Misionarski život započeo je u Iringi, gdje je prvih 10 godina proveo s don Nikolom Sarićem (1988. –1998.), a nastavio u Mbuli, gdje ostaje 12 godina, do 2011. Zatim prelazi u Nadbiskupiju Arushu, gdje je počeo pastoralno djelovati u filijali u Kisongu, koja 2014. godine postaje samostalna župa. S njim je od 2013. do 2018. misionarski radio i don Bernard Marijanović. Zajedno su započeli gradnju nove župne crkve, nakon čega se don Bernard Marijanović vraća u domovinu.

Don Velimir Tomić i danas je u Kisongu. Radi, moli, pastoralno djeluje, krštava, gradi, privodi ljude Bogu i Crkvi i sretan je u svojem misionarskom zvanju.

Iskrene čestitke na posveti župne crkve i neka dobri Bog sve župljane prati svojom nebeskom rukom, a naše misionare svakodnevno neka blagoslovi u misionarskom životu i radu.

knuti da je tom prigodom biskup porečki i pulski mons. Ivan Štironja poslao relikvije istarskog blaženika i mučenika Miroslava Bulešića, koje su položene u posvećeni oltar. Bilo je u planu da ih biskup osobno donese i uruči, ali zbog obveza nije uspio. Tom je prigodom prvi put na jeziku svahili izmoljena i službena molitva u čast bl. Miroslavu. Tako će moćni zagovor našega hrvatskog blaženika neprekidno bdjeti nad tom tanzanijskom misijom i nad svima onima koji će se uteći njegovu zagovoru. Blaženi Miroslave, štiti Župu Kisongo i sve one koji se utječu tvojemu zagovoru od svih neprijateljskih sila i zala! Biskup Štironja je, inače, kao misionar djelovao u Tanzaniji, u Irigni, i to četiri godine, od 1988. do 1992.

Svečanosti posvete crkve prisustvovalo je oko 50 svećenika, 20 časniha sestara i više od 2000 vjernika. Od toga je bilo pet hrvatskih svećenika: župnik don Velimir Tomić, misionar don Nikola Sarić, koji djeluje u Morogoru (Tanzanija), don Zvonimir Čorić, župnik u Murvici, kod Zadra, don Ivan Perić, župnik u Studencima, i don Ivo Šutalo, župnik u Čeljevu. Treba istaknuti da je svečanosti posvete crkve u Kisongu prisustvovalo i dvadesetak vjernika iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine: Doris Bošnjak, Ana Prskalo, Antun Presečki, Stjepan Herceg, Iva Presečki, Antonija Strehovec, Ilija Šutalo, Marija Šutalo, Tomislav Šimunović, Zrinka Šimunović, Mario i Dajana Rajič, Nela Orlović, Rusmir Šarić, Nedjeljko Galić i Krno Kozina. Njihov je dolazak posebno obradovao ne samo naše misionare, nego i sve

vjernike Kisonga, koji su ih pozdravili posebnom pjesmom. Domaći župni zborovi pratili su duhovno slavlje svećanim i radosnim pjesmama i pjesom, što je bio poseban i nezaboravan doživljaj svima nama koji smo došli iz Europe. Njihova radosna lica bili su istinski odraz srca ispunjena vjerom u prisutnost Isusa među ljudima. Uz crkvu je sagrađen i zvonik, visok 37 metara (ne računajući križ od 6 m), za koji kažu da je najviši crkveni toranj u Tanzaniji. Mramorni oltar i svetohranište darovala je Ivanka Čugura, čijim su posredovanjem dobavljene i klupe za vjernike iz Biskupije Rottenburg-Stuttgart, u Njemačkoj, dok je oltarnik darovala vjernica Snježana. Kompletno pozlaćeno oltarsko posuđe za crkvu darovala je obitelj Ilić-Juretić, iz Gabela Polja. Križ od šest metara na zvoniku te drugi križ na crkvi darovao je Jakša Barbarić, iz Cerna, kod Čitluka.

Na kraju svečane svete mise, koja je trajala šest sati, župnik je zahvalio mostarsko-duvanjskomu biskupu mons. Petru Paliću na iskrenim čestitkama u povodu posvete novosagrađene crkve, kao i svim donatorima, sponzorima i svima koji su na bilo koji način pomogli gradnju prekrasne župne crkve u Kisongu.

Misionar don Nikola Sarić, s kojim je don Velimir Tomić proveo prvih 10 godina misionarskog života u Iringi (1988. – 1998.), sudjelovao je u svečanosti posvete župne crkve u Kisongu. Lani je proslavio 50 godina misionarskog života u Tanzaniji, a rođen je 13. svibnja 1946. u Trilju, Split-

**S. Judita Baljkas
rođena je 27.
rujna 1934. u
Banjoj Luci, BiH.
Članica je družbe
Klanjateljice Krvi
Kristove i velika
zaljubljenica
u misije.
Uvijek pomaže
potrebitima,
bogata je duhom
i dubokom
vjerom.**

**„Žetva je velika a
poslenika malo...”**

? **Draga s. Judito, poticaj za razgovor s vama dobili smo od više osoba i veseli nas što će u Radosnoj vijesti ostati trag vaše priče i djelovanja. Kako biste se vi predstavili čitateljima? Tko je s. Judita?**

! Ja sam sestra Judita Baljkas, klanjateljica Krvi Kristove, hrvatske provincije. Rođena sam u Banjoj Luci, a i sada živim u svojem voljenom gradu. Potječem iz siromašne katoličke obitelji, u kojoj se Boga molilo i vjera živjela. Završila sam osnovnu školu kod časnih sestara, koje su nas puno poticale na ljubav prema siromasima i misijama. S 12 godina osjetila sam da želim biti časna sestra. U meni je ta želja rasla, ali kad sam to rekla roditeljima, nisu bili za to. U 14. godini imala sam tešku operaciju. Čekajući u kolicima pred operacijskom dvoranom, rekla sam Isusu: „Isuse, ako znaš da me tata i mama ne će pustiti da budem časna sestra, uzmi me, brate, sad ti je prigoda.“ Mislila sam da će to biti dobar put da me Isus uzme. Ali kad sam krizu prebrodila, bila sam opet radosna, jer sam vjerovala da me Isus ostavio da budem časna sestra redovnica. Godine su prolazile i puno se toga dogodilo, ali me Isus čuvao za sebe.

Još sam nekoliko puta u kući ponovila da želim biti časna sestra, ali kad mi je tata rekao: „Kada budeš imala 20 – biraj“, pomalo sam se primirila. Godine 1953. preselili smo se u Šibenik, tatin rodni grad, i ondje sam se zaposlila u općini, na odjelu *Savjet za narodno zdravlje i socijalnu politiku*. Samo Bog zna zašto sam dobila baš to radno mjesto. Bio je to susret s ljudskom bijedom, tuđim suzama i bolima, koje su me poticale da im pomognem. Kad sam navršila 20. godinu, napisala sam molbu Klanjateljicama Krvi Kristove da me prime u samostan. Dobila sam pozitivan odgovor i bila neobično sretna. Kad sam rekla ocu da uskoro odlazim, vidjela sam prvi put suze u njegovim očima, ali je prihvatio moj put. Za roditelje je to bio velik križ jer je u tom trenutku moja pomoć njima bila neophodna.

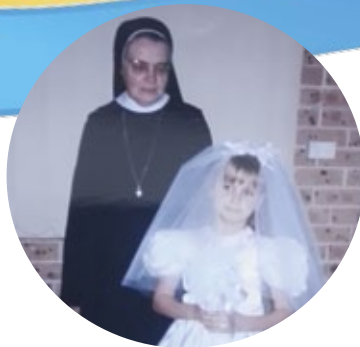
U samostan me *dovela* Bezgrješna Djevica 1954. god., kojoj sam se uvijek utjecala. Kad sam ušla u samostansko dvorište u Miramarskoj ulici u Zagrebu i kad su se za mnom otvorila velika drvena vrata, rekla sam: „Isuse, natrag samo u sanduku.“ Bilo je to onda moje životno predanje. U početku sam bila sama kao kandidatice, tj. prva koju su sestre primile

nakon 10 godina zabrane primanja i otuđenja mnogih kuća, škola i imanja. Uskoro su pristigle i druge djevojke i sve smo bile sretno, zajedno molile i radile te konačno i postale redovnice.

U međuvremenu u meni je sve više rasla želja za misijskim djelovanjem. Na upit i molbu svećenika da se pošalju klanjateljice u Australiju, za rad s Hrvatskom zajednicom, jer se i to smatralo misijskom zemljom, na upit poglavara s radošću sam odgovorila svojim da. Nas dvije mlade sestre, zajedno sa sestrama iz Schaana, stigle smo pred Božić u Australiju, u Melbourne. Naše poslanje u početku bio je rad s djecom u vrtiću, vođenje crkvenog zbora, briga za crkvu, posjeti hrvatskim obiteljima, a kasnije i drugima.

Ubrzo sam shvatila da to nisu bile siromašne misije o kojima sam sanjala, ali sam uvidjela da su koji puta bile teže i zahtjevnije od takvih. Kod mnogih je doseljenika vjera bila zamrla i teško ju je bilo ponovno zapaliti. Mnogi su dosta toga stekli materijalnoga, pa im nitko i ništa nije više trebao. Tako je, npr., ostala žena udovica s dvoje male djece. Javili su mi to, pa sam uzela adresu i poslala ju posjetiti. Iznenadila se posjetu, ali i ja njezinoj kući u kojoj je stanovala. Bogatstvo i raskoš! Pitala sam ju koliko je dugo u Australiji. Odgovorila je da tek tri godine. Na ponovni upit kako je tako brzo došla od svega toga, ona mi je odgovorila: „E, moja sestro. Radili smo subotom i nedjeljom, jer se ti dani dvostruko plaćaju. Ali kad je kuća bila gotova, nedaleko od nas udario je muž autom u banderu i ostao na mjestu mrtav.“ Malo smo nakon toga razgovarale i pomolile se, a onda sam izrazila želju da odemo u crkvu. Nije znala gdje je crkva. Susjeda mi je tada objasnila da je dvije ulice dalje od njih. Nemam komentara na to.

Posjećivale smo i bolesnike u bolnicama, slušale njihove boli i jadikovke, tješile ih i hrabrile. Ja sam imala cijeli popis bolesnika, a koje nisam uspjela posjetiti, nosila sam ih u srcu pred Gospodina. Mnogo ima primjera koje bih mogla navoditi, ali to sada nije moguće.

Nakon 11 godina pozvana sam na trag u domovinu, gdje sam uza satove sviranja vodila molitvene zajednice Krvi Kristove i posjećivala bolesne i nemoćne u župama. U tom radu s ljudima uvijek sam poticala pouzdanje u moć Krvi Kristove te na molitvu za misije. Uz molitvu u nekim smo mjestima i aktivnije radili i prikupljali pomoć za potrebe misija. Oduševljavali smo se radom naših poznatih misionara: o. Gabrića, Majke Terezije i dr. Posebno mi je u tom radu ostala u sjećanju molitvena zajednica u Bihaću, u kojoj smo šivali haljinice za siromašnu djecu u Africi, pjevali, razmišljali o misijama i dr. Teško je to sve nabrojiti što se činilo tolike godine djelovanja u raznim mjestima.

? Svaku prigodu i susret koristite da biste ljude privukli vjeri i misijama. Zašto su misije važne za život i rast u vjeri?

! Ponajprije jer nam je to poslanje povjerio sam Gospodin Isus: „Idite i navješćujte svim narodima spasenje Božje.“ Ali, uz molitvu, važna su i konkretna djela pomoći. Vidjeti drugoga s njegovim potrebama i otvoriti mu srce. Kako je rekao Isus: „Žetva je velika a poslenika malo...“ Zato se svi trebamo uključiti da učinimo nešto za potrebne. I sve to popratiti molitvom!

? Godine 1963. otišli ste u Australiju. Kako je to iskustvo službe na drugom kraju svijeta obogatilo vaš život?

! Odlazak u Australiju svakako je proširio moje spoznaje o prostranstvima, raznim narodima, kojih je Australija puna, o kulturi i običajima... Ali isto tako i o potrebama i teškoćama, posebno u pomaganju našim ljudima u prilagođavanju drugima i različitim, o važnosti razumijevanja i ljubavi s kojom im pristupamo. Kada čovjeku, posebno siromahu, pokažeš osmijeh, pružiš mu ruku – a ponekada i ponešto udijeliš – on u tebe stječe povjerenje i s njim možeš raditi.

? Kako su misije utjecale na vaš duhovni život i rast u vjeri?

! Otvorile su mi se oči, proširili vidici, srce se zagrijalo čežnjom prenositi svima radosnu vijest. Potaknule su me na neprestano uz-

dizanje i prikazivanje svojih molitava za potrebite.

? Aktivni ste i posvećeni brojnim aktivnostima. Gdje pronalazite inspiraciju i snagu za djelovanje?

! Sad je već manje aktivnosti, ali još uvijek činim što mogu. Svojom molitvom, čitanjem i slušanjem vijesti, pogotovo ovih strahota u svijetu, dobivam inspiraciju da još jače vapim Gospodinu i prinosisim Krv Kristovu za potrebne bilo koje vrste. A kako kaže današnji redak pripjevnog psalma: „Pomoć je moja u imenu Gospodnjem.“ U njemu pronalazim snagu za sve.

? Puno pomažete potrebitima, a svakodnevno raste broj onih koji žive teško i na rubu te im je potrebna pomoć. Kako prepoznati čovjeka u potrebi i pristupiti mu na pravi način?

! Treba gledati i slušati srcem. Zanimati se, pogledati situaciju, raspitati se, odvagnuti i vidjeti što konkretno mogu učiniti.

? Svjetski dan siromaha ove godine slavi se 19. studenoga, s temom: „Ne okreći lica od siromaha“. Koliko je bitno odvojiti vrijeme za susret s onima koji su u potrebi? Što nam papa Franjo time želi poručiti?

! Slažem se s tom tvrdnjom. U ovome užurbanom vremenu sve se teže zaustaviti i odvojiti vrijeme za Boga i drugoga. Ali ako hoćemo živjeti ljubav, neminovno je potrebna i snaga za odricanja od vlastitih planova.

? Osim gladi za kruhom, smatrate li da postoji i velika duhovna glad? Kako mi drugomu možemo pomoći da susretne Boga?

! Svakako. Duhovna glad veoma se osjeti u današnjem vremenu. To je glad za dobrotom i ljubavlju, lijepom riječju i razumijevanjem. To je vapaj ovog čovječanstva. A kako pomoći? Svatko prema kon-

kretnim potrebama i koliko može. Ali uglavnom svi možemo molitvom vapiti Bogu da on u svojem milosrđu providi put i izvor pomoći. Svakako, jedan od načina je i smanjenje vlastitih potreba i odricanje od suvišnoga.

? Što mislite, koji su najveći izazovi i problemi današnjih obitelji i što biste savjetovali kao recept za radost?

! Današnji čovjek želi imati sve, ali ne može. Zato nastaju nesloge, nevjere, nesnošljivosti i razvođi. Kao rješenje mislim da je povratak k Bogu i vjera u njegovu ljubav i providnost te međusobno posvetiti više vremena jedno drugomu.

? Kakva bi trebala biti uloga svake osobe u Crkvi?

! Da se osjeća aktivnim članom Crkve i da pridonosi u suradnji s drugima koliko može.

? Imate li omiljen biblijski citat i zašto vam je posebno drag?

! Na srcu mi leži citat iz *Knjige o Jobu* (16, 22): „jer godine izbrojene navršavaju se i polazim putem odakle se ne ću vratiti“. Radujem se susretu s mojim Nebeskim Zaručnikom, koji me čeka.

? Koji svetac vam je poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?

! Gajim posebnu pobožnost prema Bezgrješnoj Djevici. Svakodnevno molim za trpeće duše u čistilištu, posebno za one kojih se nema tko spomenuti. Od svetaca posebno štujem oca Leopolda Mandića i oca Pija – velike pokornike i ispovjednike.

? Koja bi bila vaša poruka čitateljima *Radosne vijesti* i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?

! Neka se svatko ispita koje mjesto zauzima Bog u njegovu životu. Zatim vjerujem li da sam otkupljen/a Krvlju Kristovom, po kojoj mi je osiguran vječni život i živim li tako da se tomu zajedništvu s Bogom radujem. K tomu se trudimo iskoristiti vrijeme čineći dobro, ponajprije onima najpotrebnijima. Budimo ljudi sa srcem za brata čovjeka. Neka nam Krv Kristova bude snaga da uzmogremo živjeti kršćanstvo.

Molimo za Svetog Oca da, ispunjavajući svoje poslanje, uz pomoć Duha Svetoga i dalje prati povjereno mu stado.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Kad je izabran i kad se prvi put pojavio pred mnoštvom na Trgu sv. Petra u Vatikanu, papa Franjo obratio se ljudima kraćim govorom, blagoslovom i posebnom molbom. Tu molbu iz nedjelje u nedjelju ponavlja vjernicima uz molitvu *Andeo Gospodnji* – da mole za njega. Vjernici, međutim, dobro znaju da se za Papu moli u svakoj svetoj misi. Dobro je da nas Papa podsjeti i ovom svojom željom ovog mjeseca da ga vjernici prate svojom molitvom.

Ako pomno čitamo *Sveto pismo*, posebice *Djela apostolska* i poslani-

ce svetog Pavla, upada nam u oči da sv. Pavao svoje vjernike prati i molitvom, ali se istodobno i preporučuje u njihovu molitvu. Kad je pak Herod dao uhititi i utamničiti Petra, „sva se Crkva usrdno za njega molila“ (Dj 12, 5), a onda je čudesno po anđelu oslobođen. Ravnatelj Papine svjetske molitvene mreže o molitvi za Papu veli: „Papa je onaj koji kao rimski biskup predsjedava u ljubavi svim crkvama te snažnije osjećamo njegovo poslanje zajedništva. Moliti za papu također znači da smo u zajedništvu s njime po onome istom poslanju koje nam je Gospodin Isus povjerio; nai-

me, da današnjemu svijetu navješćujemo evanđelje.“

Moliti za Papu istodobno znači i moliti za cijelu sveopću Crkvu u njezinoj raznolikosti. Isus nam, naime, nije zapovijedio da se svidimo jedni drugima, nego da se ljubimo, a on je Gospodin, koji nas ne sjedinjuje u jednolikosti, nego nas sjedinjuje u različitostima. Tako Duh Sveti vodi Kristova namjesnika na zamlji da se Isus Krist oblikuje u vjernicima te je pritom molitvena uzajamnost između Svetog Oca i vjernika sudjelovanje u zajedničkom poslanju.

Proslava Svjetskog dana misija

U nedjelju 22. listopada Župa Gospe od Andela proslavila je Svjetski dan misija. Svete mise predvodio je mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH.

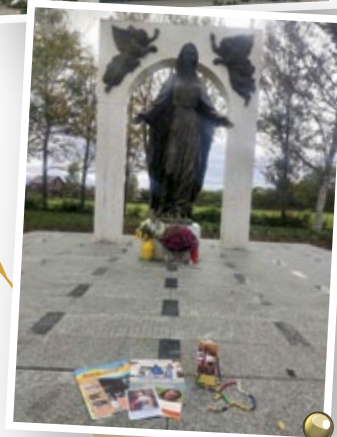
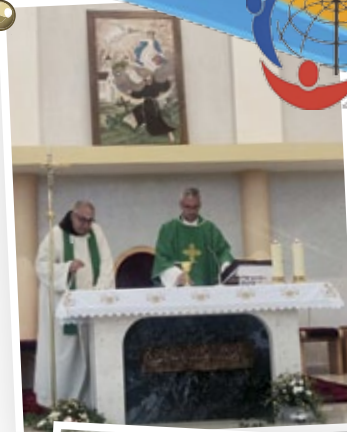
Mons. Tunjić u svojim je propovjedima predstavio rad naših misionara, njihove probleme i sve ono s čim se susreću. Hrvatski narod može biti ponosan da ima 70 misionara i misionarka. No, ono što je najvažnije, kako zaključuje mons. Tunjić, naša je molitva – najpotrebnije je da molimo za naše misionare. Bitno je da ljudi osjete našu blizinu i našu materijalnu pomoć, odnosno naše zajedništvo i povezanost, naglasio je mons. Tunjić, jer naše je duhovno zajedništvo važnije nego

novčana sredstva. Važnije je da 100 vjernika daruje jednu marku za misije i time širi svijest i ljubav prema misijama nego da jedna osoba dadne sto maraka, a pritom ne doživljava važnost misija, naglasio je.

Propovjednik je, govoreći o misionarskom djelovanju, rekao da osim navještaja radosne vijesti misionari grade škole, zdravstvene ustanove, bunare za pitku vodu, mostove, pomažu u obradivanju zemlje, pomažu gladnima... Dakle, rade sve što je vezano za život njihovih vjernika. Svojom zauzetošću olakšavaju teške uvjete života i daju nadu u bolju budućnost, jer u mnogim mjestima gdje misionari borave veoma je teška situacija te vjernici nemaju ni najosnovnije uvjete za normalan život, a jedan od najvećih problema nedostatak je pitke vode.

Mons. Luka Tunjić na kraju je iznio i neke porazavajuće podatke, tj. koliko se s jedne strane hrane baci i propadne, a s druge strane svake minute 11 osoba umre od gladi. Podsjetio je i na riječi pape Franje: „Misije su u srcu kršćanske vjere, misije su naša trajna obveza, što trebamo osjećati kao povlasticu, a ne kao obvezu.“

Iako župa broji nešto manje od 150 osoba, svi vole misije i podržavaju rad misija i misionara te su stoga svi dali svoje skromne darove, na čemu im je ravnatelj PMD-a BiH iskreno i toplo zahvalio. Nakon mise vjernici su mogli uzeti prigodne materijale koje je Misijska središnjica pripremila, zahvalni na upućenim riječima i mogućnosti da mogu pomoći misijama i misionarima. Nama koji živimo u ovome otuđenom vremenu naši misionari uistinu

mogu biti svijetli primjeri kako hrabro i evanđeoski svjedočiti svoju vjeru.

Fra Marko Lovrić, župnik

Misijska nedjelja u Novom Travniku

Svjetski dan misija obilježio se i u Župi Presvetog Trojstva Novi Travnik. Sve je bilo u duhu misija i evangelizacije. Vjernici su pozvani razmišljati o misijama, povećano moliti za misije i materijalno pomoći mladu Crkvu u misijskim zemljama. Nitko ne može naći opravdanje da poput sv. Male Terezije ne moli za uspjeh

misija i da se svi ljudi spase po Isusu Kristu. Također možemo kao siromašna udovica potpomagati misije. I naš novčić za njih je velika pomoć.

Za misije trebaju srce i noge, treba zov Isusa, živog kruha života. I djeca župe su rekla: „Evo me, mene pošalji u Ameriku, Aziju, Afriku, Australiju, Europu!“ Isus nam svima kaže na dan

poslanja Crkve: „NE BOJ SE, POĐI!“ Odazivamo mu se svojom vjerom i ljubavlju, koja stvara kršćansku nadu za sve ljude, posebice za one najpotrebitije. I suzaštitnice naše župe, blažene Drinske mučenice, bile su misionarke, koje su klicale na svakome svojem koraku: „Isuse, spasi nas.“

S. Antonija Lučić

U Kući „Navještenje“ otvorena misijska izložba za Haiti

Misijska izložba pod geslom „Gradimo zajedno kuću Malog Isusa u Haitiju“ i u organizaciji Služavka Malog Isusa i Prijatelja Malog Isusa otvorena je u subotu 21. listopada 2023. u Kući „Navještenje“ na Gromiljaku. Misijska je izložba okupila znatan broj posjetitelja, a otvorio ju je vlč. Marko Mikić, župnik Župe Gromiljak.

Program je započeo pjesmom mladih Župe Gromiljak, pod vodstvom s. M. Marinele Zeko. Nakon uvodne pjesme voditeljica programa Iris Kunštek izrazila je svima dobrodošlicu, ističući da i ove godine želimo udružiti svoje snage i otvoreno srce za Haiti. Potom je najavila čitanje pisma misionarke iz Haitija: s. M. Liberije Filipović i s. M. Ane Uložnik, a pismo je čitala Gabrijele Anđelić. Uz riječi zahvalnosti za molitvu, ljubav, odricanje, žrtvu i darove kojima se ta misijska postaja podržava već jedno deset-

ljeće, sestre su misionarke napisale: „Ovdje susrećemo ljude koji prolaze putem ostavljenosti, odbačenosti, napuštenosti, ljude koji žive u nehumanim životnim uvjetima, ljude koji su više gladni nego siti. Ljude koji svojoj djeci ne mogu pružiti ni ono najosnovnije: tanjur riže, školovanje ili potrebno liječenje. Takvima nastojimo biti blizu, ohrabriti ih i pomoći im. [...] Mi smo ovdje kao motor u koji vi svojom molitvom i svojim donacijama stalno nadolijevate gorivo, da se ne ugasi i ne prestane raditi.“ Sestre misionarke ističu da se zadnje dvije godine sigurnosna, ekonomska i socijalna situacija drastično pogoršala te izvještavaju o tijeku radova na Kući Malog Isusa.

Nazočnima se obratila i provincijska glavarica s. M. Ana Marije Kesten, koja je kazala: „Svi mi, a na osobit način mnogi misionari i misionarke, koji su na Isusov poticaj u

srcu pošli u daleke misijske krajeve donositi Isusa i njegovu ljubav bližnjima, doživjeli su u svojem srcu trenutak kad je Isus zapalio vatru svoje ljubavi, koja ih nije mogla ostaviti ravnodušnima prema tom milosnom zahvatu u njihovim bićima.“ „Takvu vatru i žar Isusove ljubavi u srcu osjetile su prije 10 godina i naše sestre misionarke, Liberija Filipović i Ana Uložnik.“

Nakon govora provincijske glavarice uslijedio je govor vlč. Marka Mikića, koji je otvorio misijsku izložbu. Istaknuo je važnost susreta s misionarima te preporučio da se kupovinom prigodnih poklona pomogne gradnja Kuće Malog Isusa u Haitiju.

Svi prihodi od izložbe namijenjeni su isključivo za gradnju Kuće Malog Isusa u Haitiju, gdje djeluju redovnice služavke Malog Isusa.

S. M. Ljilja Marinčić

Misijska nedjelja u crkvi na otvorenome u Španskom

Župljani Župe bl. Ivana Merza u Zagrebu, okupljeni na svetoj misi na župnom zemljištu na križanju Zagrebačke ulice i Zagrebačke avenije, gdje i inače slave mise nedjeljom i blagdanom, u nedjelju 22. listopada priključili su se svim vjernicima u obilježavanju Svjetskog dana misija. Misijska nedjelja slavi se uvijek predzadnju nedjelju u listopadu, i to je dan kad se moli za misije, ali i dan kada vjernici daju svoje priloge u korist misija. Prilozi se koriste za pomoć u siromašnim dijelovima svijeta, prije svega za obroke školskoj djeci, izgradnju škola i zdravstvenu skrb.

Svetu misu predvodio je župnik Marko Čolak, u koncelecijaciji dr. Josipa Beljana. Na početku svete mise župnik je rekao da osim misionara, koji navješćuju Božju riječ u krajevima gdje je nepoznata, i mi moramo biti misionari svatko u svojem poslanju, u obitelji, na po-

slu, gdje trebamo živjeti vjeru. Ljubiti isusa Krista i širiti ljubav među bližnjima treba biti naša misija. U propovijedi je pak istaknuo: „Crkva bi trebala biti evandeoski kvasac u svijetu, kvasac koji preobražava svijet u bolji, ljudskiji, bratskiji i pravedniji. Vjera se mora očitovati u djelima ljubavi i borbe za pravo i dostojanstvo svakog čovjeka. Crkva i pojedinac moraju podići svoj glas kad je ugroženo i zgaženo dostojanstvo čovjeka.“

Župljani Blaženog Ivana Merza za tu su prigodu pripravili kolače, koje su vjernici, dajući svoj prilog za misije, na kraju mise ponijeli doma za blagovanje uz nedjeljni ručak. Osim kolača na stolovima su se našli

i predmeti dobiveni iz misijskog ureda, koji će vjernike podsjećati na potrebite u dalekim krajevima i na blagoslov da im mogu pomoći.

Sanda Dinarina Mladić

Seminar za animatore i suradnike misijskih skupina

U subotu, 14. listopada 2023. održan je Seminar za animatore i suradnike župnih misijskih skupina Đakovačko-osječke nadbiskupije Program je počeo molitvom za misije, a pedesetak prisutnih pozdravio je preč. Ante Šiško, nadbiskupijski povjerenik za misijsku djelatnost Crkve i suradnik Papinskih misijskih djela.

U uvodnom pozdravu preč. Šiško predstavio je ovogodišnju brošuru za Svjetski dan misija i pozvao da se okoristimo njezinim sadržajem, rekavši da je ovogodišnja ideja misijske poruke, „Žar u srcu, noge na putu“, nadahnuta događajem puta u Emaus i gorljivom željom učenika da donesu radosnu vijest evanđelja ostalima. Prokomentirao je i Papinu poruku i prisutnima prenio presjek poruke. Kao bivši misionar s Madagaskara i iz Francuske, nadbiskupijski povjerenik zadržao je žar kada govori o misija-

ma, što je bilo vidljivo u njegovu izlaganju.

O radostima i izazovima u misijskom poslanju Crkve svojim predavanjem „Kristova nas ljubav obuzima i potiče“ (2 Kor 5, 14) upoznao nas je dr. Ivan Benaković, profesor na KBF-u u Đakovu. Kao primjer mu je poslužila misijska djelatnost sv. Pavla, misionara nad misionarima, i problema na koje je nailazio, kao i rješenja tih problema, a to je Kristova ljubav, koja obuzima misionara i samim time potiče na misijsku djelatnost. Vlč. Benaković usporedio je to s krepostima koje nam Bog daje u želji da se spasimo. Tako nam daje ljubav i po toj ljubavi želju (poticaj) da i drugima donesemo to spasenje, bilo tjelesno bilo duhovno. Misionar nije misionar radi sebe, nego radi bližnjega (Boga).

Bog želi ruke, ljudske ruke da to odrade. Žetva je velika, a radnika je malo, zaključio je predavač. Jedan od tih radnika je i vlč. Leon Noudeviwa Sabohan, iz Benina, upravitelj u župi Kraljice Svete Krunice u Kuševcu. Prisutnim „misionarima“ približio je situaciju u Beninu. Pojasnio je početnu religiju koja je bila prije dolaska misionara, a riječ je o vodunu, koja je rasprostranjena diljem Afrike, ali i diljem svijeta, jer su ju prenijeli afrički robovi. Iako je to mnogobožački

tip vjerovanja, velik broj ljudi nije ju prakticirao, nego je više služila za poč pojedinaca i plašenje masa. Provedši nas kroz religijsku povijest Benina, svoje predavanje beninski svećenik

obogatio je slikama i video isječcima te tako omogućio da kvalitetnije vizualiziramo tamošnji vjernički život. Budući da danas djeluje u Hrvatskoj, napravio je zanimljivu usporedbu

Benina i Hrvatske po vjericima i obredima. Nama je možda neobično ili čudno ponešto kod njih, a njima su također čudni naši običaji.

Posljednje izlaganje imale su sestra Ignacija i sestra Jelena, naslovljeno: Hitnost misijskog djelovanja Crkve. Naglasak su stavile na materijalnu pomoć misionarima izvan Europe. Navele su svoja iskustva i djelovanja u misijama i prikazale nekoliko videa.

Na samom kraju podijeljena su iskustva i ideje kako dalje djelovati u ovim vremenima. Posvjedočena je daljnja odlučnost u radu i zezvan je nebeski blagoslov na sve sudionike.

Tekst: Ljudevit Gačić
Fotografije: Ruža Keser

Milijun djece moli Krunicu

Učenci osnovnih i srednjih škola Riječke nadbiskupije, predvođeni svojim vjeroučiteljima, uključili su se 18. listopada u devet sati u međunarodnu molitvenu inicijativu *Milijun djece moli Krunicu*, s različitim molitvenim nakanama. Molilo se u školama, za vrijeme vjeronaučne nastave, kao i u župama, u sklopu župne kateheze. U molitvenu inicijativu uključili su se i pojedine župe, kao što su Župa uznesenja Blažene Djevice Marije u Crikvenici, Župa sv. Izidora u Skradu, Župa Svetog križa u Rijeci. S obzirom na aktualnosti u današnjem svijetu i vremenu, koje je obilježeno brojnim svjetskim nemirima, ratnim stradanjima, nepravdama, siromaštvom i drugim ugrozama, djeca i mladi molili su ponajprije za mir i jedinstvo u svijetu, za obraćenje svih onih koji trenutačno nose u svojem srcu mržnju prema drugima na bilo kojoj osnovi, a napose za hrvatske i druge misionare u svijetu i za misijsko djelovanje Crkve. Time su željeli dati u misijskom tjednu svoj mali, ali vrijedan molitveni prinos obilježavanju Svjetskog dana misija, koji je 22. listopada.

Učenci OŠ-a Srdoči donijeli su tog dana svoje blagoslovljene krunice, koje su primili kao dar na svetoj pričesti, te su, prebirući zrnca, molili nebesku majku Mariju, Kraljicu Mira,

da zaštiti cijeli svijet. U brojnim osnovnim školama Rijeke i okolice molilo se i promišljalo na temelju poticajnih tekstova koje su pripremili vjeroučitelji na temelju Svjetske molitvene mreže pape Franje: za dar različitih karizma u Crkvi, za bolesnike u završnom stadiju, za nove mučenike, za dostojanstvo žena, za odgoj redovnica, redovnika i bogoslova, za izbjeglice, za pastoralnu skrb bolesnika, za političke vođe, za vapaj zemlje, za usklađeno poslanje (sinoda), za one koji su izgubili na bilo koji način svoju djecu, za hodočasnike. U pojedinim župama kreativno su se izrađivale misijske krunice od različitog materijala. A u KOŠ-u „Josip Pavličić“ u Rijeci učenci su svojim aktivnim sudjelovanjem u velikom molitvenom lancu u školskom dvorištu napravili veliko srce i tako iskazali solidarnost i ljubav s vršnjacima koji diljem svijeta trpe i pate iz raznih razloga. Ujedno su napisali svoje osobne molitve, koje su potom priložili u jednu kutijicu, da bi sve skupa bilo prikazano na sv. misi. U molitvenoj inicijativi sudjelovala su također djeca i mladi iz srednje škole u Delnicama i više osnovnih škola Gorskog kotara. I ove godine djeca i

mladi pokazali su svoju duhovnu otvorenost, kršćansku solidarnost i molitvenu blizinu s vršnjacima i odraslima u svijetu koji trenutačno prolaze svoj križni put, s čvrstom vjeronom i nadom da će Gospodin, koji je rekao: „Pustite dječicu i ne priječite im k meni jer takvih je kraljevstvo nebesko!“ (Mt 19, 14), uslišati njihove molitve i obilno ih nagraditi za svako dobro koje čine.

Ksenija Rukavina Kovačević

Vaša pisma - moje želje

INDIJA
- o. Ante Gabrić

Vaša pisma bila su mi i jesu uvijek velika utjeha. Hvala vam svima od svega srca na njima! No nemojte se ljutiti na oca Antu ako vam nije odmah odgovorio. Nije to bilo iz lijenosti. Od silnog posla ni uz najbolju volju ne stizavam na sve. Često sam dane i dane po udaljenim selima. No na sva primljena pisma do danas – 21. studenog – i na sve poslana darove odgovorio sam privatnim pismima. U slučaju da niste primili odgovora, budite ljubazni, pa mi to javite! Nije, naime, nemoguće da su se neka pisma izgubila.

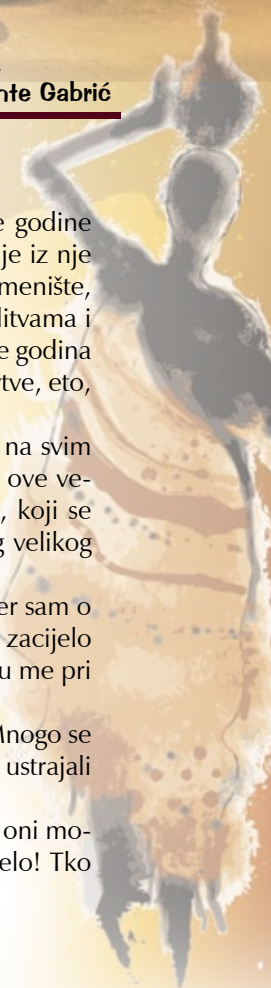
Zvanja. Kako sam vam u posebnim pismima već javio, ove godine je dobri Isus na poseban način blagoslovio našu misiju, jer je iz nje stupilo u samostan pet djevojaka, a jedan je mladić otišao u sjemenište, jer želi postati svećenikom. Na tim milostima zahvaljujemo molitvama i velikodušnim žrtvama naših dragih dobročinitelja, koji se već više godina žrtvuju za odgajanje domaćeg klera i redovnica u Bengaliji. Te žrtve, eto, donose željeni plod.

Hvala vam svima, duhovni roditelji tih djevojaka i mladića, na svim darovima i pomoći za njihov odgoj! Ne zaboravite ni ubuduće ove velike nakane! Pomozite plemenite i poletne mladiće i djevojke, koji se ovdje u Indiji žele posvetiti službi Božjoj i spasu duša, ali zbog velikog siromaštva ne mogu ostvariti svoje planove...

O crkvi Gospe Fatimske u Gosabi ne želim posebno pisati, jer sam o tome poslao poseban dopis u *Hrvatski katolički glasnik*, koji ste zacijelo čitali. Ali želim ovdje barem od srca zahvaliti svima onima koji su me pri gradnji tog svetišta našoj Gospi pomogli. Bog im platio!

Moje posebne molbe. Potrebne su mi vaše molitve i žrtve. Mnogo se obitelji u više udaljenih sela javilo za svetu vjeru. Molite se da bi ustrajali u toj želji i postali dobri kršćani...

U tim selima trebat će mi nekoliko malih kapelica, gdje bi se oni mogli sabirati na molitvu i svetu misu kad ih posjetim. Junaci na djelo! Tko će dati jednu peku za te Božje kuće?

Božić se bliži. U svojoj ljubavi i dobroti sjetite se i mojih sirotana! Ima ih toliko, a sredstva su mi tako mršava. Vjerujte mi da prolazim veoma teške dane ove godine. Svaki, pa i najmanji dar bit će od velike pomoći. A ja ću nastojati da vam se oduzim dnevnim sjećanjem kod Božjeg oltara, gdje ću usred svih napora, groznice, nevolja i poteškoća misionarskog rada misliti i na vas i na vaše.

Uz ponovne iskrene čestitke vama i svima vašima, osobito vašoj dragoj djeci, ostajem zahvalni vam u Isusu.

Hvala na darovima!

Valjalo bi mi se, zapravo, ispričati zbog tolikog zakašnjenja. No vi znate oca Gabrića. On je iz Metkovića. Stoga nema druge, nego da se udarim u prsa kao sveti Jeronim: „Oprosti mi, Bože, što sam Dalmatinac!“

Želim vam ponovo zahvaliti za tolika pisma i krasne pakete, osobito one iz Kalifornije i Clevelanda. Hvala i na pomoći za odgoj naših mladića i djevojaka koji se spremaju da postanu svećenici i sestre! Kako sam vam već prije javio, ove godine Bog je blagoslovio našu misiju. Isus je za svoju službu odabrao dva mladića i šest djevojaka.

Hvala i velikodušnim dobročiniteljima koji su mi pomogli graditi tri nove kapelice u selima gdje se javilo mnogo obitelji za kršćanstvo!

Uz tople pozdrave ostajem vam zahvalan u Isusu!

Radhanogor želi školu

Dragi moji prijatelji i dobročinitelji!

Da vam se opet javim s nekoliko redaka i da vam iznesem naše brige i potrebe, pišem vam ovo pismo. Nastavit ću vam pričati o svojim pohodima selima.

Među drugim selima ovaj put je došao na red i Radhanogor. Kod Amtolija smo prešli Ganges. Tu nema mostova, pa na određenim mjestima

malim lađama, tzv. khejama, ljudi i životinje prelaze rijeku.

S druge strane Gangesa, u džungli, na sve strane preko noći pojavile su se male kolibe. Izbjeglice iz Pakistana nastanjuju se tu barem privremeno. Bože moj, koja li bijeda i nevolja!

Jotin nas je pozvao na „ručak“. Uz rižu pripremio je dva jaja. Spržio ih je na šorši ulju. Ako nisi na to ulje naučen, ne bi ta jaja ni ustima mogao približiti. Sjećam se kad sam ono došao u Indiju 1938. godine. S ocem Vizjakom išao sam pohoditi prvi put Bošonti. Pred jednim malim dućanom pripravljali su hranu na tom ulju. Zadah je za mene bio tako strašan da sam mislio da ću se onesvijestiti. A, eto, sada sam se na to priučio. No, iako sam se na ovu hranu priučio, nisam našu lipu dalmatinsku zaboravio... Pa, kad bi slučajno koju suhi bakalar zalutao u Bošonti, ja mislim da se ne bi odavle više vratio!

Jotina dva brata blizanca već su starije od 80 godina, no tako su još jednaki da ne znaš koji je koji. Pa imaju i iste krasne zafirkane brkove, kao da su ih iz iste tvornice naručili. Majka im je starica, sasvim slijepa. Svi smo se klečeći za nju pomolili.

Uz Jotinovu kolibu stanuje učitelj Ram. On je i učitelj i seoski doktor. I učiteljski i doktorski zanat naučio je od svog oca. Pa mu u slavu i pohvalu ide da mu se i djed i pradjed, a ako se ne varam, i šukundjed bavio tim istim zanatom. Njegovi su lijekovi sto posto sigurni. Nikakva zla neće nanijeti, a ako te ne ozdrave, nisu krivi lijekovi, krive su tvoje zvijezde pod kojima si se rodio.

A kao učitelj Ram je poznat, ne baš do Kalifornije, no sigurno do trećeg i četvrtog sela. On zna i čitati i pisati, a vješt je i u računima. Samo, sad je u velikim mukama, jer su od lanjske godine u Indiji promijenili stari sistem i preokrenuli ga u decimalni. Prije se sve brojilo u 16. Šesnaest ana činilo je jednu rupiju –

indijski novac, a šesnaest palija riže davali su ti upravo 40 kilograma ili 80 lbs = jedan maund. A sada sve valja brojiti ne samo do 50 ili 60, već ravno do – 100. Stara glava, pa Ram ne može da to proračuna.

Oni nisu imali škola. Kad sam zadnji put pohodio ovo selo, uredili smo da će oni započeti, pa ćemo onda zajednički naprijed. Bio sam veoma zadovoljan kad sam vidio da je škola skoro gotova. Sad se treba pobrinuti da uredimo malu plaću za učitelja. Ram je siromah, nema skoro ničega, osim svog ugleda. No sam ugled ne će ga moći prehraniti. Pa se nadam da ću uz pomoć dobrih srdaca i ovo pitanje urediti.

Pješice sam krenuo put Bošontija. Šest sati kroz vodu i blato. Sinoćnja kiša je bila veoma jaka. Veliki predjeli polja bili su sasvim pod vodom. Iza Jingabaja stari nas je Puran srećo. Odvest će nas ravnim putem do velike rijeke. Baš je bilo ravno kao grabava strijela. Kao kad bi iz Splita u Zagreb krenuo preko New Yorka. A voda sve dublja i dublja, a blato masno kao ono naše neretvansko.

Oko četiri sata popodne stigismo napokon u Sombhunogor na Gangesu. U seoskom „restaurantu“ popismo čašicu čaja. Je li to bio čaj ili što drugo, ne mogu vam pravo reći, no mislim da je po čaju malo – mirisalo. A kad si gladan, na ovakve malenkosti se nije lijepo obazirati.

No veća sreća od čaja bila je jedna lađa koja je išla u Bošonti. Uistinu me spasila, jer se moje jadne metkove noge nisu više htjele micati. Pred večer je bilo kad smo iz daljine opazili svjetla naše misijske postaje. S tornja crkve svete Male Terezije zvonio je Gospin pozdrav. Zahvalio sam dobroj Gospi na svim milostima. Preko nje sam vam poslao blagoslov i dobre želje.

Sve vas srdačno pozdravljam u Srcu Božanskom!

o. Ante

ZAJEDNICA „ARKA“ – „KORABLJA“

Svi smo različiti, a zajedno smo savršeni

Arka – „Korablja“ zajednica je osoba s intelektualnim teškoćama i onih bez njih, koja nastoji biti mjesto gdje će svaka osoba, bez obzira na sposobnosti, moći dati svoj pridonos u izgradnji čovječnijeg društva. Vjerujući u jedinstvenu vrijednost svake osobe, želimo omogućiti otkrivanje darova osoba s intelektualnim teškoćama njegovanjem uzajamnih odnosa. Upravo su uzajamni odnosi te povjerenje u Boga u srcu života naše zajednice.

„Arka“ – „Korablja“ dio je međunarodne obitelji, Zajednice „Arka“, koja djeluje u više od 40 zemalja u svijetu. U rad zajednice uključene su osobe s intelektualnim teškoćama i osobe bez intelektualnih teškoća, jer nije važno što tko može ili ne može. U uzajamnim odnosima otkriva se da svaka osoba ima svoje posebne darove. Stoga je i misija zajednice usmjerena na omogućavanje otkrivanja darova osoba s intelektualnim teškoćama njegovanjem uzajamnih odnosa. Iz takvih odnosa rađa se promjena osoba koje su u njih uključene. Poludnevni boravak ili radionice za osobe s intelektualnim teškoćama koje organizira zajednica most su između osobe i sredine koja ju okružuje – obitelji, društvene zajednice, tržišta rada. Aktivnosti koje provodi zajednica osmišljene su kao tranzicijski radni programi s ciljem osnaživanja osoba s intelektualnim teškoćama za uključivanje u svijet rada, a započeti su i programi zapošljavanja, uz podršku na otvorenom tržištu rada.

Programi uključuju psihosocijalnu potporu osobama s intelektualnim teškoćama i njihovim roditeljima, poludnevnu radionicu, savjetovanje i potporu osobama s višestrukim teškoćama, vikend programe, u sklopu kojih se u „Arki“ kuha i druži cijelog vikenda, radionicu sa školskom djecom koju izvode osobe s intelektualnim teškoćama... Članovi zajednice sudjeluju u radu mobilnog tima koji posjećuje obitelji osoba s intelektualnim teškoćama, zatim

u volonterskim programima u lokalnoj zajednici, u radionicama komunikacijskih, akademskih i drugih vještina, u kreativnim i športskim radionicama, kao i u radu tima koji održava radionice za djecu po osnovnim školama.

Priča Mirona Perića, voditelja zajednice

Moj prvi kontakt s „Arkom“ bio je za vrijeme studija. Tražio sam Krista koji vapi i htio sam odgovoriti na njegov vapaj. Išao sam u Belgiju u jedan trapistički samostan na duhovnu obnovu. Ondje je bilo nekoliko ljudi iz „Arke“ i jedna osoba s intelektualnim teškoćama, koja je i sada s nama u zajednici. To je bio prvi susret. Osjetio sam strah od nepoznatoga. Sjećam se da sam na duhovnoj obnovi vapio Bogu s pitanjem gdje me želi. Već u tom trenutku Bog je odgovorio na moje molitve, poslao mi je ljude iz „Arke“. Pozvali su me na nogometnu utakmicu – igrali smo nogomet s osobama s intelektualnim teškoćama. Ja sam inače trenirao nogomet, razmišljao sam o profesionalnoj karijeri dok se nisam ozlijedio. Sjećam se da mi je jedna od osoba iz zajednice cijelo vrijeme govorila: „Pa dodaj loptu, čovče, ej, pa kako to igraš?“ (Smijeh.) I onda sam shvatio da mu nije bitna ta lopta, nego da mu je drago što sam tu i želi biti prijatelj sa mnom. Po nogometu, koji sam htio profesionalno igrati, ušao sam u jednu drugu priču koju je Bog pripremio za mene.

Postoje četiri dimenzije „Arke“. Prva je profesionalna, koja izvire iz svijesti da smo pružatelji socijalnih usluga. Druga je duhovna, koja je zapravo temelj. Treća dimenzija tiče se odnosa između osoba s intelektualnim teškoćama i osoba bez teškoća. U tome odnosu prepoznajemo da je živi Bog nazočan među nama. Unutar te treće dimenzije događa se promjena srdaca, što smo svi iskusili. Četvrta je dimenzija nova. Izlaziti u svijet i biti znak Božje ljubavi. Svjedočiti

o svemu što se događa u „Arki“. Ta je dimenzija nedavno dodana u našim programskim odrednicama, ali ona je rezultat godina i godina molitve i promišljanja.

Isus nas poziva činiti dobro ljudima. Ali poziva nas na još nešto dublje. A to je odnos. Prijateljstvo. Biti prijatelj s Isusom. I to je ono što se ovdje događa. Promatram volontere koji dolaze, imaju čežnju u srcu da bi pomogli. Velikodušni su. To je lijepo, ali treba ići još dalje. Treba ući u prijateljski odnos s osobom. Ta osoba nije više samo objekt tvog činjenja dobra. Tu si da biste bili ravnopravni. Na taj način svi rastemo. I osobe s intelektualnim teškoćama i osobe bez poteškoća. Jednaki smo, uzajamno dajemo poštovanje jedni drugima, vraćamo dostojanstvo koje je narušeno. Dijelimo to blago.

STVARAJMO SVIJET U KOJI SVI PRIPADAJU

Gradimo uzajamne odnose: Mi smo predani, nadareni i srdačni. Našu viziju i vrijednosti želimo primijeniti na praktičan način.

Mijenjamo zajedno živote: Prijateljstvo s osobama s intelektualnim teškoćama mijenja naše poglede prema drugima.

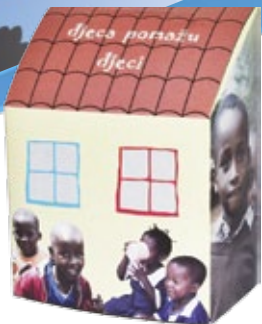
Osobno putovanje: „Arka“ – „Korablja“ pruža jedinstveno iskustvo, koje vam može promijeniti život te potaknuti na osobni rast u međusobnim odnosima.

„Zajedništvo se rađa u uzajamnoj otvorenosti osoba, u uzajamnu prihvaćanju, koje drugomu ništa ne predlaže niti od njega što očekuje, već pronalazi svoj mir i radost u samoj prisutnosti.“

Javite nam se!

Mi volimo razgovarati. Pišite nam ako imate pitanja o našem radu, ako želite donacijom pomoći naše djelovanje, prijaviti se kao volonter ili ako samo želite reći: „Bok!“

www.korablja-arka.hr
info@korablja-arka.hr

ZA MISIJE I MISIONARE:

N. N. svećenik iz Bosne 500 eur * N. N., Banja Luka 100 KM + 200 eur * N. N. studentica, Banja Luka 70 KM * Svjetlana Previšić

100 KM * N. N. 300 KM * Anto Jurić 30 KM * Zrinka Drmić 50 KM * Župa Svetog Duha, Slavonski Brod 300 EUR * Hrvatska Provincija Karmelićanki BSI, Bibinje 30 EUR * Suradnice Krista Kralja, Zagreb 100 EUR * Anto Vrljić 255 EUR * Ruža Horvat 400 EUR * Sestre Benediktinke, Rab 15 EUR * Svetište Majke Božje Trsatske, Rijeka 500 EUR * Termoproc. d.o.o. 35 EUR * Sestre Kćeri Božje Ljubavi, Zagreb 50 EUR * Veron Hrvojić 100 EUR * Antonija Martinović, Tonka, Knjigovodstveni servis 50 EUR * Sestre Kćeri Milosrda, Zagreb 200 EUR * Sveti Jeronim d.o.o. 200 EUR * Karmel Majke Božje Bistričke, Marija Bistrica 100 EUR * Samostan Presv. Srca Isusova, Crikvenica 50 EUR * Sestre Bazilijanke, Križevci 20 EUR * Župa Uznesenja BDM, Remete-Zagreb 95 EUR * Sestre Dominikanke, Korčula 50 EUR * Župa Sv. Antuna Padovanskog, Zadar 100 EUR * Sestre Naše Gospe, Zagreb 30 EUR * Oliva, Obrt za Izradu Suvenira 6,64 EUR + 6,64 EUR + 6,64 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Slivno 411 EUR * Stine Obrada Kamena Jakšić Jaki 6,64 EUR * Luka Škiljo 1.000 EUR * Korisnici Doma umirovljenika sv. Ana, Zagreb 300 EUR * Župa Gospe van grada, Šibenik 30 EUR * Mas-Lid d.o.o. za Trgovinu i proizvodnju 15 EUR * Župa bl. Ivana Merza, Zagreb-Susedgrad 151,47 EUR * Obitelj Majić 1.300 EUR * Vinko Klaric 50 EUR * Branka Maslač 30 EUR * Dalibor Rom 30 EUR + 30 EUR * Ante Matković 7 EUR * Valentina Musa 30 EUR * Hrvoje Cerovac 50 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Ivka Pavić 10 EUR * Davor Cindrić 110 EUR * Dijana Radanović 70 EUR * Vlč. Vjekoslav Pavlović 300 EUR * Tereza Lukić 20 EUR * Sanela Kučar 13,27 EUR * Blaženka Sarić 30 EUR * Mirjana i Vjerran Ivošević 20 EUR * Darinka Gatar 8,63 EUR * Aleksandar Đura 135 EUR * Nikola Tomkić 35 EUR * Pero Petanjak 8 EUR + 15 EUR * Dušana Tadić 20 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Dubravka Trgovac 7 EUR * Milena Zaninović 6,64 EUR * Marija Vuletić 10 EUR * Tomislav Ivošević i Dragica Ivošević 20 EUR * Kristina Mrzljak 10 EUR * Josip Udiljak 50 EUR * Ivana Josipović 13 EUR * Vedrana Božić 10 EUR * Karolina Hrastović 30 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 13,27 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Zoran Možnik 10 EUR * Eleonora Diviki 6,64 EUR * N.N. 25,67 EUR * Danijel Krizmanić 40 EUR * Ivana Šulc 50 EUR * Toma Vuković 270 EUR * Antonio Šiprak 10 EUR * Katarina Stanković 30 EUR * Branka Maslač 30 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 4 EUR * Dragan Ćorković 13,33 EUR * Nikola Štimac Puž 6,64 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Petar Mihanović 30 EUR * Marija Peček 800 EUR * Dragutin Matić 700 EUR * Ivka Nikolić 130 EUR * Antonija Kekez 15 EUR * Marko Maradin 300 EUR * Ivan Razlog 50 EUR * Matijas Karlović 5 EUR * Marinko Raos 50 EUR * Marinko Hudolin 25 EUR * Martin Perković 50 EUR * Ht d.d. 7 EUR * Jurica Granić 20 EUR * Petar Bezmalinović 100 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 205 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Svetonedjeljski dekanat-administranti 75 EUR * Josip Rajčić 6 EUR + 6 EUR + 6 EUR *

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

N. N., Bijelo Polje 100 KM * Dragana Bala-ban 74 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 eur * Andela Barić 50 EUR + 50 EUR * Vera Čar-gonja 80 EUR * Marko Rimac 400 EUR * San-dra Španić 20 EUR + 20 EUR * Klara Batina 5 EUR * Marica Vrtarić 6 EUR * Stjepan Šoštaric 150 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Du-bravko Tandarić 104 CHF * Tomislav Skroza 30 EUR * Zoja Zubčić 13,27 EUR * Ivan Iva-ković 50 EUR * Gordana Radošević 15 EUR * Josip Kordić 20 EUR * Davorka Šimanović 30 EUR * Ružica Kučan 100 EUR * Zdenka Sever 20 EUR * N.N. 25 EUR * Kornelija Petr Balog 4 EUR * Zrinka Pulić 50 EUR * Ivan Belić 20 EUR * Željka Vodopija 26,54 EUR * Filip Ba-bić 30 EUR * Ana Mrgan 10 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Veronika Radić 100 EUR * N.N. 25,67 EUR * Valerija Leutar 50 EUR * Ivica Filipović 1.000 EUR * Ivica Brozović 50 EUR * Martina Horvat 40 EUR * Paulina Stojanović 50 EUR * Melita Ligorio 10 EUR * Marijana Maleš 10 EUR * Zdenko Šantić 50 EUR * Marjan Matić 50 EUR * Josipa Glibota 100 EUR * Andrea Monas 50 EUR * Andrija Martinović 130 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Tomislav Mršić 50 EUR * Nikola Tomašević 100 EUR * Marija Galić 10 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Marija Nikolić 10 EUR * Marija Cerčić 66,36 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Ivana Išek 20 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Dinka Antić 200 KM * Molitvena zajednica „Emanuel“, Ružići 300 KM * Stjepan Harča 24,50 EUR * Janko Krznarević 132,72 EUR * Dušana Tadić 20 EUR * Nikola Crnković 140 EUR * N.N. 25,67 EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR * Maja Čaprić 20 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Dijana Blažević 100 KM * Nada Rupčić 50 KM * Obitelj Nedić 50 KM * Jozo Bjelanović 20 EUR * Mira Glasnović 15 EUR * Goran Šipek 10 EUR * Vesna Hećimović 20 EUR * Petar Čirko 13 EUR * Blagoje Kordić 15 EUR * Ostium d.o.o. 300 EUR * Melita Ligorio 10 EUR * Josip Rajčić 6 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Sestre Klanjateljice Krvi Kristove, Nova Topola 280 KM + 70 eur * Ivanka Doko 25 KM * Ljuba Rošić 200 KM * Anđa Mihaljević 100 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 eur * Doma-goj Grgeljac 50 EUR * Josip Trbara 67 EUR * Ivanka Boras 26,54 EUR + 26,54 EUR * Zlat-ko Miletić 100 EUR * Jelena Kelečić 13,27 EUR * Katica Pelić 50 EUR * Dario Maradin 13,27 EUR * Zoran Marčinković 30 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Željko Sučić 100 EUR * Antonieta Težak 10 EUR * J. Zrno 3,98 EUR * Mihael Popinjač 15 EUR * Anica Keš-kić 20 EUR * Stjepan Vuzem 30 EUR * Da-nica Humek 5,30 EUR * Anđa Mervelj 13,27 EUR * Valerija Leutar 50 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR * Nada Vuković 6,64 EUR * Anto-nio Šiprak 10 EUR * Anđa Svoboda 6,64 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR * Zrinka Dragić 30 EUR * Melita Ligorio 10 EUR * Niko Ma-tešić 100 EUR * Ružica Perković 20 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Franjo Stojić 40 KM * Pero Petanjek 8 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Dragan Matijević 60 EUR * Irena Maškarin 13,27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Marusja Jurista 100 EUR * Jelkica Štironja 15 EUR * Robert Skejić 20 EUR * An-tonia Polak 40 EUR * Andreja Strelec Dučak 15 EUR * Iva Ilić 50 EUR + 50 EUR * Snje-žana Mikec 13,50 EUR * Pero Pepić 50 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Marija Knezović 200 EUR * Marija Knezović 10 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Marija Mateša 30 EUR * Ana Mihoci 15 EUR * Blaženka Krajina 20 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Anita Mi-kec 13,27 EUR * Dijana Solenički 20 EUR * Roberta Vivodinac 50 EUR * Ivo Hrga 6,64 EUR * Željka Miletić 40 EUR * Marijana Vi-lić 6,64 EUR * Martina Oravec 15,93 EUR * Tihana Martinović 2,65 EUR * Zrinka Kelava 6,64 EUR * Josip Spajić 6,64 EUR * A. Rimac 13,27 EUR * Eva Damjanović 13,27 EUR * Kristina Andabaka 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

s. Genoveva Rajić 100 eur * Mirko Franjić 100 eur * Dom sv. Josipa, SMI Vitez 200 KM * Božo Lovrić 10 KM * Jozo Hrkač 50 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Nikolina Petrović 5 KM * Sestre Služav-ke Maloga Isusa, Sarajevska Provincija 7.120 KM * Vlč. Branimir i vlč. Drago Petrović 500 USD * Verica Mišanović 400 KM * Ljilja Mat-ković 50 eur * Prijatelji Maloga Isusa, Prozor 550 KM + 100 eur * Vito Pangolino 500 eur * Genovefa Bilandžić 56 eur * Mile Čuljak 100 eur * Ana Marija Grbeš 50 eur * Luc-ka Ivanišević 50 eur * Dobročinitelji Služav-ki Maloga Isusa 1.600 eur * s. Pia Pilić, SMI 600 eur * Josip Tošić 100 eur * Mario i Ana Kovačević 40 eur * Mihael i Josip Kovačević 120 eur * Kristina Kuraja 50 eur * s. Amabilis Vukman, SMI 100 eur + 100 USD * Župa Imena Marijina, Gromiljak 400 KM * Djeca i mladi Stadlerovog doma Egipat 50 KM * Ma-rina Lubina 35 KM * Ivka Vaš 16 KM * Manda Filipović 10 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 eur * Maja Čaprić 25 EUR * Marusja Jurista (gipsy) 100 EUR * Anka Dužnović 10 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Lucija Čurić 15 EUR + 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Anka Dužnović 7 EUR * Maranatha, Obrt za knjigovod. usluge Vl. Silvija Bungić 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Violeta Ljubić 20 KM *

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

N.N. 25,67 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Ljiljana Lukač 13,27 EUR * Marica Laštro 54 EUR * Vikica Šalić 40 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Marusja Jurista 100 EUR * Ivana Bandov 30 EUR * APRIORI d.o.o. 100 EUR * Iva Miličević 26,54 EUR * Dubravka Pavišić 7 EUR * Rastislava Pedišić 20 EUR * Ljiljana Lu-kač 13,27 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

Ivanka Vidović 50 KM * N.N. 25,67 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

Marusja Jurista 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 39,82 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Franjo Trojnar 15 EUR * Agneza Kovačić 80 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Slavica Barunčić 50 KM * Ivana Juroš 30 KM * Milijana Glavinic (Ikica) 150 KM * N. N., Žep-

če 50 KM * Zorica Ivandić 100 KM * Terezija Vukančić 50 KM

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Prvopričesnici župe sv. Juraja, Vitez 400 KM * Goran Šipek 10 EUR * Marusja Jurista 100 EUR * Ivan Ivaković 50 EUR * Sestre Kćeri Božje Ljubavi, Split 150 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * Željko Batinović 10 EUR * Štefica Palošika 26 EUR * Branko-Ivan Pervan 1.000 EUR * Matilda Mladin 30 EUR * Branko-Ivan Pervan 500 EUR * Boris Šošić 100 EUR * Josip Knezović 55 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BRAZILU:

Tea Vosnik 10 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Božo Lončar 15 EUR * N.N. 25,67 EUR * Maja Čaprić 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Dario Časar 30 EUR * Vesna Mohorovićić 6 EUR * Marusja Jurista 100 EUR * Stipe Čizmić 10 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Mato Josić 40 EUR * Domagoj Grgeljac 50 EUR * Stane Radulović 7 EUR * Lidija Petrač 9,29 EUR * Marija Barić 2 EUR * Marija Vuković 17 EUR * Mara Ljubić 100 EUR * Marija Daniela Krnić 150 EUR * D. Delić 31,85 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13,28 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Marko Rimac 400 EUR * Marija Bartošek 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 20 KM * Stana Ljubić 50 KM * Molitvena zajednica „Emanuel“, Ružiči 300

KM * Jurica Benzon 110 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Igor Pivac 200 EUR * Ružica Hrkać 25 EUR * Marija Barić 2 EUR * Romano Tripalo 20 EUR * Obitelj Vujić 100 EUR * Marija Bartošek 40 EUR * Katarina Vajdoher 18 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Dubravko Tandarić 10 USD * Milan Komljenović 7 EUR * Vjekoslav Čančer 49 EUR * Timotej Vuković 200 EUR * Jelena Veličan 70 EUR * Stana Švarc 350 EUR * Stana Švarc 350 EUR

AKCIJA "VODA ZA ŽIVOT":

Miroslav Matić 10 EUR

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Župe Vrhbosanske nadbiskupije: Župa sv. Josipa, Teslić 700 KM * Župa Imena Marijina, Svilaj 850 KM * Župa sv. Leopolda, Dragunja 1.020 KM * Župa sv. Petra i Pavla, Brajkovići 50 KM * Župa Imena Marijina, Gromiljak 1.824 KM * Župa Presvetog Srca Isusova, Prozor 5.040 KM * Župa sv. Ivana Krstitelja, Uzdol 220 KM * Župa bl. Alojzija Stepinca, Orašje 800 KM * Župa Uznesenja BDM, Haljinići 210 KM * Župa sv. Josipa, Rankovići 700 KM * Župa sv. Juraja mučenika, Morančani 120 KM * Župa Presvetog Trojstva, Sarajevo 1.050 KM * Župa sv. Ivana Krstitelja, Travnik 1.000 KM * Župa sv. Ante Padovanskog, Dobretići 1.454 KM * Župa sv. Ane, Žabljak 700 KM * Župa Imena Marijina, Oštra Luka-Bok 340 KM * Župa sv. Leopolda, Sarajevo 150 KM * Župa sv. Ivana Krstitelja, Jelah 920 KM * Župa Kraljice Krunice, Krepšić 638 KM * Župa sv. Ane, Podkraj 400 KM * Župa Presvetog Srca Isusova, Novo Selo 50 KM * Župa sv. Petra i Pavla, Kulina 150 KM * Župa sv. Ante Padovanskog, Gračac 500 KM * Župa Presvetog Trojstva, Novi Travnik 1.760

KM * Župa Uzvišenja Sv. Križa, Jelaške 321 KM * Župa sv. Ante Padovanskog, Driječa 715 KM * Župa sv. Franje Asiškog 473 KM * Župa Presvetog Srca Isusova, Doboj 600 KM * Župa sv. Ilije proroka, Čemerno 150 KM * Župa sv. Franje Asiškog, Sarajevo 300 KM * Župa sv. Franje Asiškog, Rumboci 820 KM * Župa sv. Ante Padovanskog, Žepče 6.390 KM * Župa sv. Marka evangelista, Ilijaš 100 KM * Župa sv. Majke Terezije, Vogošća 110 KM * Vjenčanje Markulj – Zelić, Kandija 700 KM * Moto club „Posavac“, Orašje 900 KM * Župa sv. Petra i Pavla, Mostar 2.000 KM * Nikola Slišković 100 KM * Župa Gospe od Ružarija, Zadar 170 EUR * Vedran Višnjici 20 EUR * Župa Uznesenja BDM, Sveta Marija 770 EUR * Božica Deželjin 10 EUR * Župa sv. Martina biskupa, Vranjic 635 EUR * Župa sv. Josipa, Dalj 150 EUR * Marija Cikojević Klasić 13,27 EUR * Slaven Tebaldi 20 EUR * Župa sv. Josipa Radnika, Sisak 514,10 EUR * Božo Prka 20 EUR * Župa Gospe Fatimske, Labin 275 EUR * Luca Radman 2,65 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * Sandro Jakopčević 61,00 EUR * Martina Labor 50 EUR * A. Harča 2,65 EUR * Anka Dužnović 7 EUR * Tamara Šurina 5 EUR * Tomislav Zelembaba 7 EUR * Župa sv. Petra i Pavla apostola, Umag 360 EUR

AKCIJA U BIH «Za hendikepiranu djecu bez udova»:

Zdenko Azinović 100 KM

ZA MASLINOVE GRANČICE:

Župa Presvetog Srca Isusova, Doboj 100 KM

ZA POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE MARKICE:

Dom sv. Josipa, SMI Vitez

MISIJSKA KRIŽALJK – STUDENI 2023.

Radosna vijest	Dio žitarice	Uranili	Prkos	Snaga	Tona	Dva ista slova	Cijev	Ukras	Onaj koji radi lijevom rukom		Trijemski	Divlja životinja	Svetkovina u studenom
Svetkovina završetka crk. godine										Umjetnost (lat.) Kata odmilja			
Prošle godine					Radna zajednica Žensko ime								
Godišnjaci						Obveznice Ivan							
Oni koji prave sita							Majka Kopno okr. vodom					Sumpor Evocation (skrać.)	
					Muško ime			Grad u Ukrajini Ivan odmilja					
					Ure					Svi Vrsta novina			
						Nijedan Površina			Životinja Jod				
					Oni kojih se spominjemo na Dušni dan								

Rješenja iz prošlog broja: SVJETSKI DAN MISIJA, KAPISTAN.

25. studenoga obilježava se Međunarodni dan borbe protiv nasilja nad ženama i dijelimo s vama iskustvo misionara u Tanzaniji Dražana Klapeža. Ovu priču podijelio je s nama prije nekoliko godina, ali takve priče, nažalost, žive su i danas.

Djevojčica na prodaju

Lindi Kilemanjaro Shamba mlada je Masajka. Jedno jutro, prije sedam godina, došla je u misiju sva uzbuđena i zaplakana. Njezina ju rodbina, reče, želi prodati za 12 krava jednomu starom Masaju, koji već ima pet žena i puno djece, a nekoliko od njih odrasli su kao i ona. Završila je srednju školu s dobrim uspjehom. Želi nastaviti školovanje i ići na studij. Otac joj je umro, a majka nema glasa u plemenu jer je žena.

Nastojao sam ju smiriti i utješiti. Obećao sam doći u selo i razgovarati s njezinom rodbinom. Sutradan navečer, pri zalasku sunca, kad su svi Masaji na okupu, stigoh zajedno s katehistom Masajem Pololetijem u njihovo selo. Primili su nas namrštenih lica. Razgovor je trajao dugo u noć. Nastojao sam ih uvjeriti da će imati više koristi od djevojčice ako joj dozvole nastaviti školu i da će im jednog dana ona privrijediti mnogo više krava.

Popustili su i dali joj dopuštenje da ide dalje na školovanje. Lindi je završila višu školu i sad je na zadnjoj godini pravnog fakulteta. U ovih nekoliko godina pomogla je većemu broju mlađih i starijih žena svojeg plemena obraniti dostojanstvo žene.

Od srca zahvaljujemo svima vama koji nas pratite svojim molitvama, žrtvama i odricanjem za ove ljude, koji su potrebni naše pomoći, kojima nas Crkva šalje. Neka vas sve dragi Bog blagoslovi i stostruko vam za sve uzvrati!

Poruka pape Franje na Međunarodni dan borbe protiv nasilja nad ženama 2020. godine glasila je ovako: „Ako želimo bolji svijet, svijet kao miran dom, a ne ratište, moramo puno više toga učiniti za dostojanstvo svake žene.“

Želite li podržati naše misionare i misionarke te pomoći da bi oni mogli nastaviti pomagati narodu kojemu su poslani, uključite se u misijsko djelovanje!

Nacionalnoj upravi Papinskih misijskih djela u RH uplatu možete izvršiti i pomoću prikazanog koda koristeći aplikaciju mobilnog bankarstva. Skeniranjem ovog koda aplikacija će automatski učitati podatke potrebne za uplatu, ali iznos i svrhu uplate možete i samostalno promijeniti.